

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-69-09

Druk nr 2110
Warszawa, 17 czerwca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego, ustawy - Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 2 – 4 otrzymują brzmienie:

„2) ustalania minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi oraz Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji,

3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji,

4) dostosowania rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej z podmiotami publicznymi do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji z podmiotami publicznymi oraz do Krajowych Ram Interoperacyjności systemów teleinformatycznych w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność używanych standardów i specyfikacji, ”,

b) po pkt 7 dodaje się pkt 8 – 10 w brzmieniu:

„8) funkcjonowania elektronicznej platformy usług administracji publicznej,

9) funkcjonowania centralnego repozytorium wzorów pism w postaci dokumentów elektronicznych,

10) realizacji zadań wynikających ze Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanej dalej „Strategią””;

2) w art. 2:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z zastrzeżeniem ust. 2 – 4, przepisy ustawy stosuje się do realizujących zadania publiczne określone przez ustawy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych, służb specjalnych w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.³⁾), Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu oraz Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, poza przypadkami, gdy w związku z realizacją zadań przez te podmioty istnieje obowiązek przekazywania informacji do i od podmiotów niebędących organami administracji rządowej; w takim przypadku stosuje się art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisów rozdziału 4 ustawy nie stosuje się do jednostek badawczo-rozwojowych, uczelni publicznych, Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostek organizacyjnych, Rzecznika Praw Obywatelskich,

Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Krajowego Biura Wyborczego, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Narodowego Banku Polskiego, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Komisji Nadzoru Finansowego oraz Generalnego Inspektora Informacji Finansowej.”;

3) w art. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) informatyczny nośnik danych – materiał lub urządzenie służące do zapisywania, przechowywania i odczytywania danych w postaci cyfrowej;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) system teleinformatyczny – zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania, zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁴⁾);”;

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych – zespół wymagań organizacyjnych i technicznych, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych umożliwia wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych oraz zapewnia dostęp do zasobów informacji udostępnianych za pomocą tych systemów także osobom niepełnosprawnym;”;

d) po pkt 12 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 – 19 w brzmieniu:

„13) elektroniczna platforma usług administracji publicznej – zwana dalej „ePUAP” – system teleinformatyczny, platforma, na której instytucje publiczne udostępniają usługi przez pojedynczy punkt dostępowy w sieci Internet;

14) profil zaufany ePUAP – zestaw informacji identyfikujących i opisujących podmiot lub osobę, będącą dysponentem konta na ePUAP, który został w wiarygodny sposób potwierdzony przez organ podmiotu określonego w art. 2;

15) elektroniczna skrzynka podawcza – dostępny publicznie środek komunikacji elektronicznej służący do przekazywania dokumentu elektronicznego do podmiotu publicznego przy wykorzystaniu powszechnie dostępnego systemu teleinformatycznego;

16) interoperacyjność – możliwość współdziałania różnych odrębnych podmiotów oraz używanych przez nie systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych na rzecz osiągnięcia uzgodnionych i korzystnych dla wszystkich stron celów, przy jednoczesnym dzieleniu się informacjami i wiedzą, przez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych za pośrednictwem odpowiednich systemów teleinformatycznych;

17) neutralność technologiczna – zasada równego traktowania przez władze publiczne technologii teleinformatycznej i stworzenia warunków do ich uczciwej konkurencji, w tym zapobiegania możliwości eliminacji technologii konkurencyjnych przy rozbudowie i modyfikacji eksploatowanych systemów teleinformatycznych lub przy tworzeniu konkurencyjnych produktów i rozwiązań;

18) urzędowe poświadczenie odbioru – dane elektroniczne dołączone do dokumentu elektronicznego doręczonego podmiotowi publicznemu lub połączone z tym dokumentem w taki sposób, że jakakolwiek późniejsza zmiana dokonana w tym dokumencie jest rozpoznawalna, określające:

a) pełną nazwę podmiotu publicznego, któremu doręczono dokument elektroniczny,

b) datę i godzinę doręczenia dokumentu elektronicznego rozumiane jako data i czas wprowadzenia albo przeniesienia dokumentu elektronicznego do systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego,

c) datę i godzinę wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru;

19) Krajowe Ramy Interoperacyjności – zestaw wymagań semantycznych i organizacyjnych dotyczących interoperacyjności systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Przepisy ustawy nie naruszają:

- 1) obowiązków wynikających z potrzeby współpracy z systemami teleinformatycznymi i rejestrami organów innych państw lub organizacji międzynarodowych;
- 2) obowiązków wynikających z umów międzynarodowych, jak również umów o członkostwo w instytucjach międzynarodowych, w przypadku gdy prawo danego podmiotu do członkostwa w instytucjach międzynarodowych zostało zagwarantowane aktem prawnym o mocy ustawy;
- 3) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁵⁾);
- 4) ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631, z późn. zm.⁶⁾).”;

5) w art. 5 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Plan ma na celu:

- 1) określenie organizacyjnych i technologicznych instrumentów rozwoju społeczeństwa informacyjnego w oparciu o Strategię;
- 2) koordynowanie realizowanych przez więcej niż jeden podmiot publiczny projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu;
- 3) modernizację oraz łączenie systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 4) zapewnienie warunków bezpieczeństwa i zgodności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 5) tworzenie warunków do rozwoju współpracy międzynarodowej w zakresie informatyzacji i społeczeństwa informacyjnego;
- 6) tworzenie warunków dla realizacji Strategii.

3. Plan zawiera:

- 1) określenie priorytetów rozwoju systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 2) zestawienie oraz charakterystykę ponadsektorowych i sektorowych projektów informatycznych służących realizacji priorytetów, o których mowa w pkt 1, szacunkowe koszty realizacji tych projektów oraz wskazanie możliwych źródeł ich finansowania;
- 3) określenie zadań publicznych oraz systemów teleinformatycznych, których realizacja wypełnia cele określone w Strategii;
- 4) określanie zadań publicznych, które będą realizowane z wykorzystaniem drogi elektronicznej, oraz terminów rozpoczęcia ich realizacji;
- 5) wskaźniki umożliwiające ocenę skuteczności realizacji zadań Planu.”;

6) w art. 6:

- a) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) potrzeby rozwoju społeczeństwa informacyjnego;”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Plan ustanawia się na okres nie dłuższy niż 5 lat, a jego aktualizacja następuje nie później niż po dwóch latach jego obowiązywania.”;

7) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. W celu wykonania Planu ustanawia się projekty informatyczne.”;

8) uchyla się art. 8 – 11;

9) w art. 12:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dofinansowanie może być udzielone, jeżeli przedsięwzięcia, o których mowa w ust. 1:

- 1) służą realizacji celów określonych w Planie;
- 2) są projektowane oraz realizowane z uwzględnieniem minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, minimalnych wymagań dla

rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz Krajowych Ram Interoperacyjności;

3) nie są finansowane ze środków budżetu państwa innych niż te, których dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji;

4) służą realizacji celów określonych w Strategii.”,

b) uchyla się ust. 3,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W dokumentacji przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, określa się w szczególności:

1) cel ustanowienia przedsięwzięcia;

2) organ odpowiedzialny za realizację przedsięwzięcia;

3) zakres zadań przewidzianych do realizacji w przedsięwzięciu;

4) źródła finansowania i szacunkowe koszty realizacji przedsięwzięcia;

5) harmonogram realizacji przedsięwzięcia.

3b. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

1) założenia funkcjonalne przedsięwzięcia określające cel jego ustanowienia, zadania służące realizacji celu, dla którego ustanawia się przedsięwzięcie, oraz harmonogram ich realizacji;

2) analizę ekonomiczno-finansową celowości ustanowienia przedsięwzięcia, określającą wielkość środków przewidywanych do sfinansowania zadań określonych w harmonogramie realizacji przedsięwzięcia, źródła finansowania tych zadań oraz korzyści wynikające z jego realizacji;

3) założenia techniczne przedsięwzięcia określające funkcje oraz składniki sprzętowe i oprogramowanie systemu teleinformatycznego, które, przy uwzględnieniu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, posłużą do realizacji zadań zakładanych w projekcie.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a – 4c w brzmieniu:

„4a. Jeżeli dokonanie czynności związanych z oceną wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć wymaga wiadomości specjalnych, zespół, o którym mowa w ust. 4, po uzyskaniu akceptacji ministra właściwego do spraw informatyzacji może zwrócić się do ekspertów zewnętrznych o wydanie opinii oraz określić wysokość ich wynagrodzenia.

4b. Powołanie eksperta wymaga poinformowania Rady Informatyzacji, która w terminie 14 dni wyraża opinię w tej sprawie.

4c. Uzyskane ekspertyzy zespół przekazuje Radzie Informatyzacji do wiadomości. Rada może w terminie 14 dni wyrazić opinię.”;

10) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Główne kierunki, cele i zadania na rzecz budowy społeczeństwa informacyjnego określa Strategia.

2. Odpowiedzialny za opracowanie Strategii i realizację zawartych w niej postulatów jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

3. Strategia stanowi podstawę do tworzenia sektorowych lub horyzontalnych planów działań na rzecz budowy społeczeństwa informacyjnego oraz punkt odniesienia dla współpracy z instytucjami i środowiskami pozarządowymi.

4. Strategia stanowi platformę współpracy z instytucjami europejskimi oraz światowymi w obszarze społeczeństwa informacyjnego.

5. Strategia podlega procesom ewaluacji, nie częściej jednak niż raz w roku.”;

11) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot publiczny używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewniających interoperacyjność systemów na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Postanowienia ust.1 nie stosuje się do systemów teleinformatycznych używanych do celów naukowych i dydaktycznych.”;

12) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Podmiot publiczny prowadzący rejestr publiczny jest obowiązany:

1) prowadzić ten rejestr w sposób zapewniający spełnianie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, w przypadku gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych;

2) prowadzić ten rejestr zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej;

3) umożliwić dostarczanie informacji do tego rejestru oraz udostępnianie informacji z tego rejestru drogą elektroniczną, w przypadku gdy ten rejestr działa przy użyciu systemów teleinformatycznych.

2. Organ administracji rządowej zapewnia działanie tego rejestru, używając systemów teleinformatycznych.”;

13) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane, o których mowa w ust. 1, powinny być udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej i mogą być wykorzystane wyłącznie do realizacji zadań publicznych.”;

14) w art. 16:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot publiczny, organizując przetwarzanie danych w systemie teleinformatycznym, jest obowiązany zapewnić możliwość przekazywania danych również w postaci elektronicznej przez wymianę dokumentów elektronicznych związanych z załatwianiem spraw należących do jego zakresu działania, wykorzystując informatyczne nośniki danych lub środki komunikacji elektronicznej.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej,

- 2) formę urzędowego poświadczania odbioru tych dokumentów przez adresatów,
- 3) sposób sporządzania i doręczania pism w formie dokumentów elektronicznych,
- 4) sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów

– uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany danych w postaci elektronicznej, potrzebę zapewnienia integralności dokumentów elektronicznych oraz usprawnienia i ujednoczenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.”;

15) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art.17. 1. Przy ministrze właściwym do spraw informatyzacji działa Rada Informatyzacji, zwana dalej „Rada”. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym ministra.

2. Do zadań Rady należy:

- 1) proponowanie i opiniowanie na zlecenie ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów stanowisk Rady Ministrów w sprawie dokumentów Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego dotyczących spraw informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 2) opiniowanie projektu Planu oraz projektów rozporządzeń wydawanych na podstawie art. 18;
- 3) opiniowanie innych przekazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji projektów aktów prawnych dotyczących spraw informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 4) opiniowanie innych dokumentów przekazanych przez ministra właściwego do spraw informatyzacji dotyczących spraw informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego;

5) opiniowanie na zlecenie ministra właściwego do spraw informatyzacji raportów i innych opracowań dotyczących:

- a) potrzeb i postulatów dotyczących rozwoju społeczeństwa informacyjnego,
- b) zasad funkcjonowania rejestrów publicznych,
- c) zasad wdrażania systemów teleinformatycznych w administracji publicznej oraz stanu ich realizacji,
- d) aktualnych rozwiązań technicznych mających zastosowanie w informatyzacji administracji,
- e) terminologii polskiej z zakresu informatyki.

3. Rada może inicjować działania na rzecz informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego.

4. Rada wyraża opinię w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektów lub propozycji, o których mowa w ust. 2.

5. Opinie, protokoły posiedzeń oraz inne dokumenty Rady są publikowane w wydzielonej części Biuletynu Informacji Publicznej na stronach ministra właściwego do spraw informatyzacji.

6. Rada przedstawia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji sprawozdanie z działalności za każdy rok kalendarzowy w terminie do dnia 30 kwietnia następnego roku.

7. Rada składa się z od 15 do 20 członków.

8. Kandydatów na członków Rady, na zaproszenie ministra właściwego do spraw informatyzacji, mogą rekomendować:

- 1) ministrowie;
- 2) Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych;
- 3) Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;
- 4) współprzewodniczący ze strony samorządowej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- 5) jednostki naukowe w rozumieniu przepisów o zasadach finansowania nauki, które w zakresie działalności statutowej prowadzą badania naukowe lub prace rozwojowe w zakresie informatyki;
- 6) izby gospodarcze reprezentujące przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania sprzętu informatycznego, oprogramowania lub świadczenia usług informatycznych;
- 7) stowarzyszenia wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego, których celem statutowym jest reprezentowanie środowiska informatycznego lub wspieranie zastosowań informatyki.

9. Rekomendowany do Rady kandydat posiada wykształcenie wyższe oraz wyraża zgodę na kandydowanie.

10. Minister właściwy do spraw informatyzacji powołuje skład Rady na dwuletnią kadencję spośród kandydatów rekomendowanych przez podmioty, o których mowa w ust. 8.

11. Przed upływem kadencji członkostwo w Radzie wygasa z powodu:

- 1) rezygnacji członka Rady złożonej na piśmie Przewodniczącemu Rady;
- 2) śmierci członka Rady;
- 3) niemożności sprawowania funkcji członka Rady z powodu długotrwałej choroby stwierdzonej zaświadczeniem lekarskim;
- 4) wycofania rekomendacji podmiotu, o której mowa w ust. 8.

12. W przypadkach, o których mowa w ust. 11, minister właściwy do spraw informatyzacji powołuje na członka Rady osobę spośród pozostałych rekomendowanych kandydatów po sprawdzeniu aktualności rekomendacji.

13. Minister właściwy do spraw informatyzacji powołuje i odwołuje Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Rady spośród jej członków.

14. Przewodniczący Rady kieruje jej pracami i reprezentuje ją na zewnątrz. W przypadku nieobecności Przewodniczącego zastępuje go Wiceprzewodniczący.

15. Obsługę Rady zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw informatyzacji.

16. Na posiedzenie Rady mogą być zapraszane, przez ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz Przewodniczącego Rady, inne osoby, o ile jest to wskazane dla realizacji zadań Rady.

17. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członka Rady za udział w posiedzeniu, uwzględniając funkcje pełnione przez członków Rady i zakres obowiązków członków Rady, a także mając na uwadze, że wynagrodzenie za jedno posiedzenie Rady przez okres trwania kadencji Rady nie może przekroczyć 50 % minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu powołania Rady.

18. Zamiejscowym członkom Rady przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.⁷⁾).

19. Szczegółowy tryb działania Rady określa jej regulamin ustanawiany na wniosek Rady przez ministra właściwego do spraw informatyzacji.”;

16) w art. 18 po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) Krajowe Ramy Interoperacyjności obejmujące zagadnienia interoperacyjności w zakresie interoperacyjności semantycznej oraz organizacyjnej.”;

17) uchyla się art. 19;

18) po art. 19 dodaje się art. 19a i 19b w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia funkcjonowanie ePUAP.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, zakres i warunki korzystania z ePUAP, z uwzględnieniem roli ePUAP w procesie realizacji zadań publicznych drogą elektroniczną oraz zasad przetwarzania i ochrony danych osobowych.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest administratorem danych użytkowników ePUAP, w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 19b. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji w ramach ePUAP prowadzi centralne repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, zwane dalej „centralnym repozytorium”.

2. W centralnym repozytorium umieszcza się, przechowuje i udostępnia wzory pism, które uwzględniają niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.⁸⁾).

3. Organy administracji publicznej przekazują do centralnego repozytorium oraz udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej wzory pism w postaci dokumentów elektronicznych. Przy sporządzaniu wzorów pism stosuje się międzynarodowe standardy dotyczące sporządzania dokumentów elektronicznych przez organy administracji publicznej, z uwzględnieniem konieczności podpisywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym.

4. Jeżeli wzór podania określają odrębne przepisy, to umieszczenie wzoru dokumentu elektronicznego przez organy administracji publicznej w centralnym repozytorium jest równoznaczne z określeniem wzoru wnoszenia podań – pism w postaci dokumentu elektronicznego, o którym mowa w art. 63 § 3a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁹⁾).

5. Niezależnie od obowiązku wynikającego z ust. 2 organy administracji publicznej mogą prowadzić własne lub wspólnie z innymi organami administracji publicznej repozytoria wzorów dokumentów elektronicznych.”;

19) uchyla się art. 20;

20) po art. 20 dodaje się art. 20a w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Identyfikacja użytkownika systemów teleinformatycznych udostępnianych przez podmioty określone w art. 2 następuje przez zastosowanie kwalifikowanego certyfikatu lub profilu zaufanego ePUAP.

2. Poza zastosowaniem rozwiązań określonych w ust. 1 podmiot publiczny, który używa do realizacji zadań publicznych systemów teleinformatycznych, może udostępniać użytkownikom możliwość identyfikacji w tym systemie przez zastosowanie innych technologii.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki organizacyjne i techniczne, które powinien spełniać system teleinformatyczny służący do wydania certyfikatu oraz technologii, o których mowa w ust. 1 i 2,
- 2) tryb tworzenia i dystrybucji profilu zaufanego ePUAP, w tym podmioty upoważnione do potwierdzania tego profilu
– biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i pewności w procesie identyfikacji oraz poufności kluczowych elementarnych czynności.”;

21) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. 1. Kontrolerem może być osoba pełnoletnia, która:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) posiada obywatelstwo państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, chyba że przepisy odrębne uzależniają zatrudnienie jej w jednostce kontrolowanej od posiadania obywatelstwa polskiego;
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych;
- 4) nie była karana za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;

5) posiada certyfikat, o którym mowa w ust. 3.

2. Kontroler jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności kontroli. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu pełnienia obowiązków kontrolera w urzędzie obsługującym organ dokonujący kontroli.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wykaz certyfikatów uprawniających do prowadzenia kontroli w rozumieniu art. 25, uwzględniając zakres wiedzy specjalistycznej wymaganej od osób legitymujących się poszczególnymi certyfikatami i zakres kontroli określony w art. 25.”;

22) użyte w art. 1 w pkt 5, w art. 3 w pkt 10, w tytule rozdziału 3, w art. 14 w pkt 2, w art. 16 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia i w pkt 2, w art. 18 w pkt 1 w lit. b i w pkt 2, w art. 25 w ust. 1 w pkt 3 w części wspólnej kończącej wyliczenie, wyrazy „w formie elektronicznej” zastępuje się wyrazami „w postaci elektronicznej”.

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej.”;

2) art. 39¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 39¹. Doręczenie następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona lub inny uczestnik postępowania:

1) wystąpił do organu administracji publicznej o doręczenie albo

2) wyraził zgodę na doręczenie mu pism za pomocą tych środków.”;

3) w art. 46 po § 3 dodaje się § 4 – 6 w brzmieniu:

„§ 4. W celu doręczenia dokumentu w formie dokumentu elektronicznego organ administracji publicznej, z zastrzeżeniem § 6, przesyła na adres elektroniczny adresata informację zawierającą:

1) wskazanie, że adresat może odebrać dokument w formie dokumentu elektronicznego;

2) wskazanie adresu elektronicznego, z którego adresat może pobrać dokument i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia dokumentu;

3) pouczenie dotyczące sposobu odbioru dokumentu, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej oraz informacji o wymogu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru w sposób wskazany w art. 20a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 5. Warunki techniczne i organizacyjne doręczenia dokumentu w formie dokumentu elektronicznego określają przepisy ustawy, o której mowa w § 4 pkt 3.

§ 6. Doręczenie dokumentu w formie dokumentu elektronicznego do podmiotu publicznego w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w § 4 pkt 3, następuje przez elektroniczną skrzynkę podawczą tego podmiotu, w sposób określony w tej ustawie.”;

4) w art. 54 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wezwanie powinno być zaopatrzone podpisem pracownika organu wzywającego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego lub, jeżeli dokonywane jest z użyciem dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

5) w art. 57 w § 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu administracji publicznej, a nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru,”;

6) w art. 63:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie, za pomocą telefaksu lub ustnie do protokołu, a także za pomocą innych środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”,

b) § 3a otrzymuje brzmienie:

„§ 3a. Podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno:

1) być uwierzytelnione przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz

2) zawierać dane w ustalonym formacie, zawartym we wzorze podania określonym w odrębnych przepisach, jeżeli te przepisy nakazują wnoszenie podań według określonego wzoru.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ administracji publicznej obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący je tego zażąda. W przypadku wniesienia podania w formie dokumentu elektronicznego, organ obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania przez doręczenie urzędowego poświadczenia odbioru na wskazany przez wnoszącego je adres elektroniczny.”;

7) w art. 73 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku pism w formie dokumentu elektronicznego wnoszonych do organu administracji publicznej lub przez niego doręczanych organ może zapewnić stronie dostęp do nich w swoim systemie teleinformatycznym, po

identyfikacji strony w sposób określony w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

8) w art. 107 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.”;

9) w art. 109 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Decyzję doręcza się stronom na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

10) w art. 124 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postanowienie powinno zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę jego wydania, oznaczenie strony lub stron albo innych osób biorących udział w postępowaniu, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jego wydania lub, jeżeli postanowienie wydane zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.”;

11) w art. 125 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postanowienia, od których służy stronom zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, doręcza się na piśmie lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

12) w art. 220 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ administracji publicznej nie może żądać zaświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli:

1) znane są one organowi z urzędu;

2) możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie:

a) posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych,

b) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ może mieć dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,

c) wymiany informacji z innym podmiotem publicznym na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,

d) przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych (dowodu osobistego, dowodów rejestracyjnych i innych).”;

13) w art. 238 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 673, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Postępowanie z materiałami archiwalnymi i inną dokumentacją”;

2) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W organach państwowych, państwowych jednostkach organizacyjnych i samorządowych jednostkach organizacyjnych, z wyłączeniem wymienionych w ust. 2a, instrukcje określające zasady i tryb postępowania z dokumentacją, o której mowa w ust. 1, wymagają zatwierdzenia przez Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych. Naczelnny Dyrektor Archiwów Państwowych może upoważnić dyrektorów archiwów państwowych do zatwierdzania instrukcji.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Przepisów ust. 2 nie stosuje się do:

- 1) organów gminy i związków międzygminnych oraz urzędów obsługujących te organy i związki;
- 2) organów powiatu i starostw powiatowych;
- 3) organów samorządu województwa i urzędów marszałkowskich,
- 4) organów zespolonej administracji rządowej w województwie i urzędów obsługujących te organy.

2b. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw administracji publicznej oraz ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, określi, w drodze rozporządzenia, dla organów i związków międzygminnych, o których mowa w ust. 2a:

- 1) instrukcję kancelaryjną określającą szczegółowe zasady i tryb wykonywania czynności kancelaryjnych w urzędach obsługujących te organy i związki;
- 2) sposób klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji w formie jednolitych rzeczowych wykazów akt;

3) instrukcję w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych określającą w szczególności zasady i tryb postępowania z dokumentacją w archiwum.

2c. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2b, należy uwzględnić potrzebę zapewnienia jednolitego sposobu tworzenia, ewidencjonowania i przechowywania dokumentacji w różnej postaci, w tym elektronicznej, oraz jej ochrony przed uszkodzeniem, zniszczeniem lub utratą.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.¹⁰⁾) uchyla się art. 39a.

Art. 5. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 80c po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Każdy może uzyskać, nieodpłatnie, potwierdzenie lub zaprzeczenie zgodności danych zawartych w dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym, z danymi zgromadzonymi w ewidencji, za pośrednictwem ePUAP, o której mowa w art. 19a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾). Potwierdzeniu lub zaprzeczeniu podlegają dane takie jak: marka pojazdu, seria i numer dowodu rejestracyjnego albo pozwolenia czasowego oraz dane określone w art. 80b ust. 1 pkt 1 lit. c, d, g i pkt 5 lit. a i odpowiednio c albo d. W celu uzyskania potwierdzenia lub zaprzeczenia zgodności danych wymagane jest podanie wszystkich danych ze wskazanego zakresu.

3b. Potwierdzenie lub zaprzeczenie, o którym mowa w ust. 3a, może otrzymać osoba, której tożsamość została ustalona w sposób określony w art. 20a ust.1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

2) w art. 100c po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Każdy może uzyskać, nieodpłatnie, potwierdzenie lub zaprzeczenie zgodności danych zawartych w dokumencie stwierdzającym uprawnienie do kierowania pojazdami z danymi zgromadzonymi w ewidencji, za pośrednictwem ePUAP, o której mowa w art. 19a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Potwierdzeniu lub zaprzeczeniu podlegają dane określone w art. 100b ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 4 – 7. W celu uzyskania potwierdzenia lub zaprzeczenia zgodności danych wymagane jest podanie wszystkich danych ze wskazanego zakresu.

2b. Potwierdzenie lub zaprzeczenie, o którym mowa w ust. 2a, może otrzymać osoba, której tożsamość została ustalona w sposób określony w art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 po pkt 12 dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) dokumencie elektronicznym – rozumie się przez to dokument elektroniczny, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.²⁾),”;

2) w art. 3a § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Deklaracje określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie § 3 mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

§ 2. Organ podatkowy lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego administracji podatkowej potwierdza, w formie elektronicznej, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

3) w art. 12 w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysłane w formie dokumentu elektronicznego do organu podatkowego, a nadawca otrzymał urzędowe potwierdzenie odbioru;”;

4) art. 14h otrzymuje brzmienie:

„Art. 14h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, 129, 130, 135 – 137, 140, 143, 165a, 168, art. 169 § 1 – 2, art. 170 i 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.”;

5) w art. 143 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Upoważnienie może obejmować podpisywanie pism w formie dokumentu elektronicznego podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu – z wyłączeniem wydawania zaświadczeń.”;

6) w art. 144a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Doręczenie pism, z wyjątkiem zaświadczeń, następuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona wnosi o zastosowanie takiego sposobu doręczenia albo wyraża na to zgodę.”;

7) w art. 146 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W toku postępowania strona oraz jej przedstawiciel lub pełnomocnik mają obowiązek zawiadomić organ podatkowy o zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego, jeżeli wniesiono o zastosowanie takiego sposobu doręczenia albo wyrażono na to zgodę.”;

8) w art. 148 w § 2 uchyla się pkt 3;

9) w art. 152 uchyla się § 3;

10) po art. 152 dodaje się art. 152a w brzmieniu:

„Art. 152a. § 1. W celu doręczenia pism w formie dokumentu elektronicznego organ podatkowy przesyła na adres elektroniczny strony informację wskazującą adres elektroniczny, z którego adresat może pobrać pismo i pod którym powinien dokonać potwierdzenia doręczenia pisma, oraz zawierającą pouczenie dotyczące sposobu odbioru pisma, a w szczególności sposobu identyfikacji pod wskazanym adresem elektronicznym w systemie teleinformatycznym organu podatkowego oraz obowiązku podpisania

urzędowego poświadczenia odbioru w sposób wskazany w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

§ 2. Warunki techniczne i organizacyjne doręczania pism w formie dokumentu elektronicznego określają przepisy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

11) w art. 165 § 3b otrzymuje brzmienie:

„§ 3b. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej jest dzień wprowadzenia żądania do systemu teleinformatycznego organu podatkowego.”;

12) w art. 168:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia, ponaglenia, wnioski) mogą być wnoszone pisemnie lub ustnie do protokołu, a także za pomocą środków komunikacji elektronicznej przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego, utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Podanie wniesione w formie dokumentu elektronicznego powinno:

- 1) być uwierzytelnione w sposób określony w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz
- 2) zawierać dane w ustalonym formacie, zawartym we wzorze podania określonym w odrębnych przepisach, jeżeli te przepisy nakazują wnoszenie podań według określonego wzoru.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ podatkowy obowiązany jest potwierdzić wniesienie podania, jeżeli wnoszący je tego zażąda. W przypadku wniesienia podania w formie dokumentu elektronicznego, organ obowiązany jest potwierdzić wniesienie

podania przez doręczenie urzędowego poświadczenia odbioru na wskazany przez wnoszącego je adres elektroniczny.”,

d) uchyla się § 5;

13) w art. 178 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Organ podatkowy może zapewnić stronie dostęp, w swoim systemie teleinformatycznym, do podań wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego oraz do pism organu podatkowego doręczonych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, po identyfikacji strony w sposób określony w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”;

14) w art. 306d § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy nie może żądać zaświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, jeżeli znane są one organowi z urzędu lub możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie:

- 1) posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych;
- 2) przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych;
- 3) rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których organ może mieć dostęp w drodze elektronicznej na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 4) informacji otrzymanych od innego podmiotu publicznego na zasadach określonych w przepisach o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590, z późn. zm.¹³⁾) w art. 46 uchyla się ust. 4.

Art. 8. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592, z późn. zm.¹⁴⁾) uchyla się art. 39.

Art. 9. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 58 uchyla się ust. 3.

Art. 10. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206) uchyla się art. 21.

Art. 11. Świadczenia kwalifikacji wydane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują ważność na okres, na jaki zostały wydane.

Art. 12. Rejestry publiczne prowadzone przez organy administracji rządowej spełnią wymogi określone w art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 najpóźniej do dnia 1 stycznia 2011 r.

Art. 13. Dane zgromadzone na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów w Krajowej Ewidencji Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych mogą być wykorzystywane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w celu ustalania stanu systemów teleinformatycznych lub rejestrów publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 16 ust. 3 i art. 18 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 i art. 18 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) art. 39a ustawy, o której mowa w art. 4, art. 46 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 7, art. 39 ustawy, o której mowa w art. 8 oraz art. 21 ustawy, o której mowa w art. 10, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 2b ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 3) art. 81 ustawy, o której mowa w art. 10, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 2b ustawy, o której

mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2010 r.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że przepisy art. 14 pkt 3 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ustawę z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, ustawę z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym oraz ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie.
 - 2) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609, z 2004 r. Nr 109, poz. 1159, Nr 171, poz. 1800, Nr 267, poz. 2647 i Nr 273, poz. 2703, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 11, poz. 59 i Nr 220, poz. 1428 oraz z 2009 r. Nr 85, poz. 716.
 - 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.
 - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 149, poz. 1078, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.
 - 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458 i Nr 58, poz. 485.
 - 8) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 307.
 - 9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 oraz z 2008 r. Nr 229, poz. 1539.
 - 10) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203 i Nr 167, poz. 1759, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 52, poz. 420.

-
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97 i Nr 79, poz. 663.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888, Nr 180, poz. 1109 i Nr 209, poz. 1316, 1318 i 1320 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 44, poz. 362 i Nr 57, poz. 466.
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1206 i Nr 167, poz. 1759, z 2006 r. Nr 126, poz. 875 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111, Nr 216, poz. 1370 i Nr 223, poz. 1458.
- ¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1688 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055 i Nr 167, poz. 1759, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458.
- ¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

U Z A S A D N I E N I E

1. Projektowana ustawa dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o informatyzacji”.

2. Uchwalona w 2005 r. ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne była uważana za bardzo ważny, a nawet przełomowy krok w procesie przekształcania Rzeczypospolitej Polskiej w nowoczesne państwo, które może sprostać wymaganiom XXI w. Treść tego aktu, przyjęta prawie jednogłośnie przez Parlament, powstawała w trakcie żmudnych, ale bardzo efektywnych prac nadzwyczajnej komisji powołanej w tym celu przez Sejm. Spojrzenie na ten akt prawny z perspektywy ponad trzech lat jego stosowania w praktyce pozwoliło na wyciągnięcie pewnych generalnych wniosków, które legły u podstaw proponowanych obecnie zmian.

Zakres owych zmian można podzielić na trzy generalne grupy. Do pierwszej zaliczyć należy uporządkowanie przepisów, których obecne rozumienie wydaje się być inne niż było to w zamiarze pierwotnego ustawodawcy. Wielokrotnie zdarzyło się bowiem, że brzmienie przepisów nie oddaje woli twórców ustawy, którą odnaleźć można jedynie w stenogramach prac nad ustawą z lat 2003 – 2005 oraz w opiniach przedstawicieli doktryny prawa i informatyki, którzy pracowali wówczas nad aktem. Rozbieżności pomiędzy zamiarami ustawodawcy a rzeczywistym brzmieniem przepisów, były szczególnie widoczne w przypadku określenia celów ustawy (w art. 1 pkt 2 – 4), gdzie użyto sformułowań, które w okresie tworzenia ustawy rozumiane były inaczej niż w obecnej chwili (tzw. proces wielokrotnego ugruntowania pojęcia prawnego). Podobne zdarzenia dotyczyły definicji z art. 3 ustawy (np. informatyczny nośnik danych, system teleinformatyczny) oraz przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczących zasad wnoszenia podań.

Do drugiej grupy zaliczyć należy zmiany usuwające z ustawy rozwiązania, które nie sprawdziły się w praktyce. Choć pierwotnie uznawano je za poprawne, to w późniejszym okresie poddane zostały one gruntownej krytyce w doktrynie prawa. Nie znalazły również poparcia w opinii podmiotów, którym teoretycznie miały służyć. Taka krytyczna ocena doprowadziła do tego, że w obecnym projekcie likwiduje się Krajową Ewidencję Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych oraz gruntownie nowelizuje przepisy dotyczące sposobu powoływania kontrolerów, o których mowa w rozdziale IV.

Trzecia – najszersza – grupa zmian ma na celu wprowadzenie rozwiązań nowych, które staną się impulsem dla dalszego unowocześniania działań podmiotów realizujących zadania

publiczne. Zdając sobie sprawę, że informatyzacja nie powinna polegać głównie na zmianach wewnątrz tych podmiotów, lecz na udostępnianiu obywatelom i przedsiębiorcom usług realizujących zadania publiczne, projektodawcy szczególnie nacisk położyli na ustanowienie prawidłowych podstaw prawnych dla usług publicznych (ePUAP, centralne repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, realizacja zadań wynikających ze Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej), tworzenie warunków dla współpracy pomiędzy systemami, których obywatele i przedsiębiorcy używają (zagadnienia interoperacyjności), ułatwianie komunikacji z systemami (identyfikacja i uwierzytelnianie w systemach) i w końcu na usuwanie barier prawnych i proceduralnych w dostępie do usług oferowanych przez podmioty publiczne (zmiany w procedurze administracyjnej, instrukcjach kancelaryjnych, a także podkreślenie praw osób niepełnosprawnych).

3. Zmiana wprowadzana w art. 1 ustawy wzmacnia zasadę neutralności technologicznej i pozwala na realizację postulatu ochrony interesu publicznego i zachowania przez Państwo swobody wyboru technologii w procesach informatyzacji realizacji zadań publicznych oraz pozwala na korelacje ze Strategią Rozwoju Społeczeństwa Informacyjnego (vide: WIZJA 2013 „W administracji publicznej funkcjonują rozbudowane, zintegrowane i efektywne systemy informatyczne tworzone z zachowaniem zasady neutralności technologicznej”). W szczególności w art. 1 ust. 2 – 4 wprowadzono zapis o ustalaniu minimalnych wymagań w sposób gwarantujący neutralność technologiczną i jawność. Ponadto wprowadzenie do ustawy podstaw prawnych do działania Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych oraz rozszerzenia kompetencji ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego, spowodowało konieczność dodania po art. 1 pkt 7 nowych punktów 8 – 10, dotyczących funkcjonowania ww. struktur.

4. Podstawową zmianą zaproponowaną w ustawie jest rozszerzenie kręgu podmiotów zobowiązanych do stosowania przepisów ustawy o jednostki badawczo-rozwojowe, uczelnie publiczne, Polską Akademię Nauk i tworzone przez nią jednostki organizacyjne, Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunał Konstytucyjny, Sąd Najwyższy, sądy administracyjne, Najwyższą Izbę Kontroli, Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, Krajowe Biuro Wyborcze, Instytut Pamięci Narodowej – Komisję Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Narodowy Bank Polski, które to podmioty w obowiązującym brzmieniu ustawy są z mocy art. 2 ust. 3 wyłączone z obowiązku stosowania ustawy.

Informatyzacja ma się przyczynić do osiągnięcia takiego stanu technicznego sprzętu i oprogramowania systemów teleinformatycznych, używanych przez różne podmioty

publiczne do realizacji zadań publicznych, który umożliwi współpracę systemów teleinformatycznych oraz stworzy normatywne ramy funkcjonowania elektronicznej administracji. Podkreślić należy, iż tak rozumiana informatyzacja powinna objąć wszystkie podmioty wykonujące zadania publiczne w tym również wskazane w art. 2 ust. 3. Pomimo, że w trakcie prac nad pierwotnym tekstem ustawy (w latach 2003 – 2005), jak i w toku uzgodnień międzyresortowych tekstu niniejszego projektu, wiele podmiotów wysuwało poważne zastrzeżenia co do proponowanego zakresu podmiotowego, to brak jest dziś możliwości uzasadnienia wyłączenia szerokiego kręgu podmiotów z obowiązków stosowania ustawy. Uznano, że rzeczywistość XXI w. narzuca pewne rozwiązania prawne i praktyczne, a do ustawodawcy należy ich usankcjonowanie.

Zmiany te są, z jednej strony, sposobem na rozszerzenie zakresu podmiotowego ustawy, a z drugiej, na zwiększenie kręgu podmiotów występujących o dofinansowanie. Wielokrotnie bowiem zdarzało się, że o dofinansowanie projektów służących informatyzacji zadań publicznych występowały (na podstawie art. 12 ustawy o informatyzacji) podmioty, które – nieco pochopnie – wyłączono spod działania ustawy. Ponadto wyłączenia wprowadzone w pierwotnym tekście ustawy były przedmiotem krytyki już w 2005 r. Zakres podmiotowy ustawy nie ogranicza się wyłącznie do wąsko rozumianej administracji publicznej w znaczeniu podmiotowym, traktowanej jako aparat pomocniczy władzy wykonawczej. Przepisy ustawy dotyczą również informatyzacji sądów bądź organów kontroli rozumianej nie jak organy władzy wymierzającej sprawiedliwość, czy dokonujących kontroli, ale sąd interpretowany jako administracja sądowa. W tym sensie informatyzacja państwa oznacza informatyzację funkcji administracyjnej poszczególnych podmiotów publicznych działających w imieniu państwa lub z upoważnienia państwa. Wskazać należy ponadto, iż każdy z podmiotów obowiązanych do stosowania ustawy wykonuje zadania, które można nazwać zadaniami publicznymi, zadaniami w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb społecznych w zakresie prawa do sądu, prawa do wiedzy.

Poważne zastrzeżenia niektórych podmiotów budzi szerokie traktowanie w niniejszym projekcie pojęcia „zadanie publiczne”. Tworząc projekt ustawy zwrócono wszakże uwagę, że choć pojęcie to nie jest w polskim prawie – ani w jego doktrynie – definiowane jednoznacznie, to nie podlega dziś wątpliwości, że pojęcie to obejmuje wszelkie zadania, które zostały wyznaczone i powierzone państwu oraz jednostkom samorządu terytorialnego, przez cały obowiązujący w danym państwie porządek prawny. Zadania powierzone państwu wybiegają tym samym daleko poza to, co określa się jako zadania administracji rządowej. Nie ma tym samym wątpliwości, że organy władzy sądowniczej oraz podmioty określane jako

organy kontroli państwowej i ochrony prawa realizują tak rozumiane zadania publiczne. Ujęcie takie zyskało wielokrotne potwierdzenie w doktrynie prawa po wejściu w życie ustawy o informatyzacji (patrz choćby: G. Szpor, Cz. Martysz, K. Wojsyk, Ustawa o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Komentarz, Warszawa 2007 oraz A. Monarcha-Matlak, Obowiązki administracji w komunikacji elektronicznej, Warszawa 2008). Potwierdzają to tak opinie doktryny (np. S. Biernat, Prywatyzacja zadań publicznych. Problematyka prawna, Warszawa-Kraków 1994), jak i włączenie w 2005 r. pod działanie ustawy sądów powszechnych.

Doświadczenia związane z prawie czteroletnim okresem, w którym działanie ustawy obejmowało sądy powszechne, wskazuje, że podporządkowanie organów władzy sądowej obowiązkom wynikającym z ustawy nie stanowi zagrożenia dla wykonywania zadań związanych z wymiarem sprawiedliwości. Znacząco ułatwia to zaś kontakty władzy sądowej tak z obywatelami, jak i z organami administracji publicznej. W tej sytuacji za wskazane uznano, aby Sąd Najwyższy, Trybunał Stanu i sądy administracyjne zostały włączone w krąg podmiotowy ustawy. Projekt w tym zakresie nie został poparty przez te podmioty, a zdecydowany sprzeciw wobec takiego projektu zgłosił Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Jednocześnie za wskazane uznano wyłączenie przepisów o kontroli zawartych w rozdziale IV ustawy w stosunku do podmiotów, na które rozszerzono działanie ustawy. Ponadto z uwagi na zakres zadań oraz kompetencje Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego w stosunku do tych instytucji również wyłączono przepisy rozdziału IV ustawy.

5. W ustawie wprowadzono szereg przepisów regulujących zadania ministra w zakresie budowy i rozwoju społeczeństwa informacyjnego. W szczególności dodano w art. 1 pkt 10, poszerzając zakres tematyczny ustawy o zadania wynikające ze Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej. W art. 6 w ust. 1 dodano pkt 3a, w którym nałożono obowiązek uwzględnienia w Planie informatyzacji państwa potrzeb rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Ponadto w dodanym art. 12a uregulowano kwestię Strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego, określając w nim podmiot odpowiedzialny za stworzenie Strategii oraz zakres i tematykę, jaka powinna się znaleźć w przedmiotowym dokumencie.

Dodanie w art. 2 ust. 4 ustawy spowodowało konieczność wprowadzenia zmiany technicznej polegającej na dopisaniu w zdaniu wstępnym art. 2 również tego dodanego ustępu.

6. W art. 3 w celu usunięcia sprzecznego z § 157 Zasad techniki prawodawczej odesłania do innej ustawy zawartego w pkt 3 przeniesiono definicję systemu teleinformatycznego do ustawy o informatyzacji i poddano ją gruntownej nowelizacji z uwzględnieniem opinii środowiska informatycznego i gospodarczego.

W definicji informatycznego nośnika danych skreślono zwrot „lub analogowej”. Prześlędzono dyskusję nad pierwotną definicją wprowadzoną do ustawy oraz przeprowadzono analizę krytycznych głosów doktryny w zakresie definicji informatycznego nośnika danych. Uznano, że sformułowanie „lub analogowej” pojawiło się w pierwotnym tekście ustawy bez gruntownej analizy, jakie wywoła ono skutki praktyczne. W tej sytuacji uznano, że pozostawienie definicji w dotychczasowym brzmieniu może powodować interpretację dokumentu elektronicznego, jako stanowiącego całość znaczeniową zbioru danych, uporządkowanych w określonej strukturze wewnętrznej i zapisanych na dowolnym materiale w postaci analogowej. Dokumentem elektronicznym, w myśl ustawy, byłaby więc zarówno „taśma magnetofonowa 1/4” z zapisem analogowym, jak i – przy skrajnych interpretacjach – nawet papier wypełniony tekstem.

Definicję pojęcia minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych uzupełniono o wymóg dostępu do systemów informacji udostępnianych za pomocą systemów także dla osób niepełnosprawnych.

Dla spójności ustawy dodano nowe pojęcia: Elektroniczna Platforma Usług Administracji Publicznej, profil zaufany ePUAP, elektroniczna skrzynka podawcza, interoperacyjność, neutralność technologiczna, urzędowe poświadczenie odbioru, Krajowe Ramy Interoperacyjności.

7. Do ustawy wprowadzono nowe pojęcie Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, w następstwie stworzenia w ustawie prawnych podstaw dla jej działania (art. 19a). Ponadto wprowadzono pojęcie profilu zaufanego ePUAP, tj. zestawu informacji identyfikujących i opisujących podmiot lub osobę, która jest dysponentem konta na ePUAP. Wprowadzenie pojęcia elektronicznej skrzynki podawczej miało na celu jej należyte umocowanie oraz wyjaśnienie wątpliwości, czy może być wykorzystywana w postępowaniach innych niż administracyjne i przez podmioty inne niż podmioty administracji publicznej. Proponowana regulacja stanowi de facto przetransponowanie na

poziom ustawowy definicji z rozporządzenia, wedle której elektroniczną skrzynką podawczą jest dostępny publicznie środek komunikacji elektronicznej, służący do przekazywania informacji w postaci elektronicznej do podmiotu publicznego przy wykorzystaniu powszechnie dostępnej sieci teleinformatycznej.

8. Wprowadzone do ustawy pojęcie interoperacyjności jest zgodne z pojęciem użytym w projekcie decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rozwiązań interoperacyjności dla europejskich administracji państwowych (ISA) (2008/0185(COD)) oraz w projekcie Europejskich Ram Interoperacyjności 2.0. Pojęcie interoperacyjności (w tłumaczeniach niektórych dokumentów Unii Europejskiej wciąż używa się terminu „interoperatywność”) jest pojęciem, które na potrzeby informatyki stosowane było dotąd w odniesieniu do współpracy systemów teleinformatycznych. W prawie polskim odnoszono je również do transportu lądowego oraz telekomunikacji (interoperacyjność usług w ustawie – Prawo telekomunikacyjne).

W kontekście ustawy o informatyzacji jak dotąd mówiono przede wszystkim o interoperacyjności systemów informatycznych. Oznaczało to sytuację, w której systemy te potrafią współpracować ze sobą bez dodatkowych inwestycji nakierowanych na przetworzenie informacji wyjściowej jednego systemu w informację wejściową dla drugiego z systemów.

Interoperacyjność wyrażano w trzech aspektach: technicznym, organizacyjnym oraz semantycznym. Interoperacyjność techniczna występuje wówczas, gdy są zapewnione właściwe warunki techniczne dla komunikowania się systemów teleinformatycznych – uzgodnione interfejsy aplikacji, protokoły i mechanizmy dla efektywnej i bezpiecznej komunikacji, format prezentowanych informacji i wymienianych komunikatów. O interoperacyjności w aspekcie organizacyjnym mówimy, gdy zostały uzgodnione procesy biznesowe podmiotów publicznych, pod kątem efektywnego działania administracji publicznej, w szczególności świadczenia usług publicznych. W końcu interoperacyjność semantyczna występuje wówczas, gdy wymieniane przez systemy teleinformatyczne komunikaty rozumiane są semantycznie, czyli rozumiane jest ich znaczenie (relacja pomiędzy komunikatem a przedmiotem do którego się odnosi). Niekiedy ze środowiska informatycznego ku prawnikom formułowany jest również postulat interoperacyjności prawnej (legislacyjnej), która zachodziłaby wówczas, gdy uzgodnione zostałyby wszystkie procedury prawne dla podmiotów publicznych, pod kątem jednoznacznej interpretacji przepisów oraz wzajemnego uznawania dokumentów i danych obywateli oraz podmiotów gospodarczych.

Projekt decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rozwiązań interoperacyjności dla europejskich administracji państwowych (ISA) (2008/0185(COD)) oraz projekt Europejskich Ram Interoperacyjności 2.0 rozszerzają spojrzenie na interoperacyjność, odrywając ją od samego tylko współdziałania systemów teleinformatycznych i uzupełniając zakres warstw interoperacyjności. Tym razem mowa już o współpracy organizacji (w polskiej ustawie rozumianych jako podmioty publiczne) poprzez stosowanie systemów teleinformatycznych i rejestrów. Poziomy techniczny, semantyczny i organizacyjny uzupełniono zaś – zgodnie z dzisiejszym spojrzeniem Unii Europejskiej – o poziom interoperacyjności prawnej.

Przy formułowaniu przepisów obecnego projektu ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji przyjęto, że gwarancją prawną interoperacyjności technicznej systemów informatycznych oraz rejestrów publicznych jest ścisłe przestrzeganie wymagań formułowanych w rozporządzeniach Rady Ministrów uchwalanych na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej. Te same rozporządzenia tworzą dziś podstawy do ustalania semantycznego wymiaru interoperacyjności. Tym niemniej – biorąc pod uwagę zalecenia Komisji Europejskiej i działających przy niej ciał doradczych – wskazane jest uzupełnienie tych rozporządzeń o Krajowe Ramy Interoperacyjności, których wydanie jak dotąd (przełom lat 2007 i 2008) nie było możliwe ze względu na brak prawidłowej delegacji ustawowej. Akt ten będzie odnosił się głównie do kwestii interoperacyjności semantycznej, organizacyjnej i prawnej oraz w przypadku ogłoszenia również do Europejskich Ram Interoperacyjności i Europejskiej Strategii Interoperacyjności.

Stosowanie wymogu interoperacyjności jest niewątpliwie drogą ku neutralności technologicznej państwa. Nie należy wszakże mylić jej z samą zasadą neutralności.

9. W trakcie prac nad tworzeniem pierwotnego tekstu ustawy o informatyzacji prowadzono wnikliwą dyskusję nad rolą państwa w zapewnieniu prawidłowej konkurencji na rynku rozwiązań informatycznych. Za wybitnie niewskazane uznano preferowanie przez państwo technologii którejkolwiek z graczy rynkowych w procesie informatyzacji administracji publicznej w Rzeczypospolitej Polskiej. Rozważania te legły u podstaw wpisania do art. 13 tej ustawy zapisu, w którym nakazano aby podmiot publiczny realizujący zadania publiczne przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej zapewnił, aby system teleinformatyczny służący do wymiany danych pomiędzy tym podmiotem a podmiotami niebędącymi organami administracji

rządowej spełniał – poza minimalnymi wymaganiami określonymi w odpowiednich rozporządzeniach – wymóg równego traktowania rozwiązań informatycznych. Co więcej podmiot taki powinien publikować w Biuletynie Informacji Publicznej lub udostępniać w inny sposób zestawienie stosowanych w oprogramowaniu interfejsowym systemu teleinformatycznego, używanego przez ten podmiot do realizacji zadań publicznych, struktur dokumentów elektronicznych, formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących.

Normy wynikające z art. 13 stały się podstawą dla formułowania na potrzeby prawa nowych technologii zasady neutralności technologicznej państwa. Zasada ta nie znalazła jednak swojego prawnego odbicia w tekście ustawy poza wzmiankowanym przepisem. Nie została również explicite nazwana „neutralnością technologiczną”. Ten brak uzupełniany jest w obecnej nowelizacji. Uznano – zgodnie z opiniami doktryny – że neutralność technologiczna państwa oznacza, iż władze publiczne nie mogą tworzyć prawa, a podmioty publiczne nie mogą konstruować systemów teleinformatycznych mających realizować zadania publiczne w taki sposób, by preferować (lub wręcz wskazywać) konkretne rozwiązania technologiczne pochodzące od konkretnych producentów. Jednocześnie nie można wykluczać z udziału w tworzeniu rozwiązań technologicznych na potrzeby władz publicznych producentów lub ich grupy a priori.

Oczywiście wybór konkretnego oprogramowania lub sprzętu może i powinien być dokonywany w procedurze zamówień publicznych, ale nawet specyfikacja istotnych warunków zamówienia (tzw. SIWZ) nie może być formułowana w sposób nakazujący lub sugerujący konkretne rozwiązanie rynkowe.

10. Definicja urzędowego poświadczenia odbioru jest zgodna z definicją zawartą w obowiązującym rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 września 2005 r. w sprawie warunków organizacyjno-technicznych doręczania dokumentów elektronicznych podmiotom publicznym (Dz. U. Nr 200, poz. 1651). Umieszczenie odpowiedniej definicji w ustawie ma rozwiązać wątpliwości co to tego, czy definicja z rozporządzenia ma jedynie zastosowanie kontekstowe, czy też jest definicją ogólną. Ze względu na konieczność użycia pojęcia urzędowego poświadczenia odbioru w aktach rangi ustawowej byłoby błędem pozostawienie jej tylko na poziomie rozporządzenia.

11. Uwzględniając postulaty zgłaszane w procesie uzgadniania projektu ustawy (zgłaszane przede wszystkim przez Narodowy Bank Polski i przez Ministerstwo Finansów) za konieczne uznano wprowadzenie do ustawy wyłączeń przedmiotowych dotyczących

wypełniania obowiązków wynikających z potrzeby współpracy z systemami teleinformatycznymi i rejestrami organów innych państw lub organizacji międzynarodowych (art. 4 ustawy). Ponadto dodatkowo w pkt 2 tegoż artykułu wprowadzono generalną zasadę priorytetu umów międzynarodowych oraz umów o członkostwo w instytucjach międzynarodowych, w przypadku gdy obowiązki wynikające z tych umów stoją w kolizji z przepisami ustawy. Projektowane rozwiązanie ma na celu umożliwienie współpracy międzynarodowej, gdy na szczeblu ponadnarodowym funkcjonują zasady odmienne niż przewidziane w ustawie o informatyzacji i które mogłyby determinować zastosowanie, w praktyce krajowej, niezgodnych z nią rozwiązań. Aby wyłączenie zawarte w art. 4 pkt 2 nie stwarzało możliwości obejścia ustawy, jego zakres ograniczony został jedynie do tych umów o członkostwo, które zostały przewidziane w aktach normatywnych o mocy ustawy.

12. Nowelizacja art. 5 ustawy sprowadza się do zmian celu i zawartości Planu informatyzacji państwa o przepisy dotyczące społeczeństwa informacyjnego oraz strategii rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Natomiast zmiana w art. 6 ustawy ma na celu wprowadzenie możliwości uaktualniania istniejącego Planu, a jednocześnie daje możliwość dokonywania zmian w okresie dłuższym niż rok.

13. Uchylono przepisy dotyczące tworzenia ponadsektorowych i sektorowych projektów informatycznych w drodze aktów wykonawczych do ustawy. Rozwiązanie zastosowane w ustawie w 2005 r. okazało się niepraktyczne i zasadniczo sprzeczne tak z założeniami metodologicznymi tworzenia i prowadzenia projektów informatycznych, jak z teoretyczno-prawnym spojrzeniem na rolę rozporządzenia w polskim systemie prawa. Uchylenie art. 8 – 11 wymusiło konieczność zmian w art. 12 ust. 3, który odnosił się do uchylanych przepisów. W projekcie uchylono zatem ust. 3, a warunki dotyczące treści wniosku oraz dołączanych dokumentów umieszczono w ust. 3a i 3b.

14. W dodanych w art. 12 ust. 4a – 4c rozwiązano istniejące trudności w dokonywaniu fachowej oceny wniosków, dotyczące w szczególności kłopotów z powoływaniem zewnętrznych ekspertów – posiadających wiedzę specjalistyczną w wymaganym zakresie – którzy mogliby wspomóc aparat urzędniczy w ocenianiu wniosków. Obecne przepisy umożliwiają ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji powołanie (w drodze zarządzenia) zespołu do spraw oceny wniosków o dofinansowanie przedsięwzięć jedynie spośród pracowników urzędu obsługującego tego ministra. Nie może dziwić konstatacja, że bardzo specjalistyczne przedsięwzięcia, które są przedmiotem wniosków, są oceniane przez urzędników, którzy co prawda posiadają gruntowną wiedzę o zasadach informatyzacji i finansowaniu projektów publicznych, nie posiadają jednak wiedzy merytorycznej potrzebnej

do oceny znaczenia samego przedsięwzięcia dla informatyzacji danego sektora gospodarki lub administracji. Dodanie w art. 12 ust. 4a – 4c wprowadza możliwość uzyskania przez zespół do spraw oceny wniosków właśnie takiej opinii, oczywiście po akceptacji ministra właściwego do spraw informatyzacji. Ponadto w dodanych ustępach wprowadzono obowiązek poinformowania Rady Informatyzacji o powołaniu eksperta oraz uzyskania opinii Rady w tej sprawie.

15. W art. 13 wprowadzono obowiązek korzystania przez podmioty publiczne do realizacji zadań publicznych z systemów zapewniających interoperacyjność na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności.

W art. 18 dodano ponadto delegację do stworzenia Krajowych Ram Interoperacyjności, a co za tym idzie w słowniczku pojęć dodano w pkt 19 – Krajowe Ramy Interoperacyjności. Krajowe Ramy Interoperacyjności to zestaw wymagań semantycznych oraz organizacyjnych dotyczących interoperacyjności systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych. Ponadto przyjmuje się, iż w przypadku zakończenia prac nad Europejskimi Ramami Interoperacyjności oraz Europejską Strategią Informacyjności, wskazania ww. dokumentów zostaną uwzględnione w pracach nad Krajowymi Ramami Interoperacyjności.

16. Objęcie jednostek badawczo-rozwojowych, uczelni publicznych oraz Państwowej Akademii Nauk zakresem ustawy spowodowało niebezpieczeństwo, że w wielu dziedzinach technologicznych brak jest interoperacyjności systemów teleinformatycznych (dotyczy to np. sprzętu telekomunikacyjnego poza segmentem urządzeń konsumenckich, czy kart chipowych). Co więcej, jedną z podstawowych umiejętności w zawodzie informatyka jest zdolność pokonywania trudności wynikających z braku interoperacyjności. Konieczność stosowania sprzętu gwarantującego interoperacyjność (art. 13 ust. 1) utrudnia uczelniom prowadzenie praktycznego szkolenia w tej dziedzinie. Podobnie art. 13 ust. 1 może być traktowany (szczególnie przez instytucje kontrolne), jako zakaz stosowania zaawansowanego sprzętu laboratoryjnego nie spełniającego wymagań interoperacyjności. Taka sytuacja byłaby poważną przeszkodą w rozwoju badań naukowych w Rzeczypospolitej Polskiej. Mogłaby również prowadzić do tworzenia sztucznych barier w procesie dydaktycznym. W skrajnej sytuacji spowodowałyby to odcięcie nauki polskiej od dużej części sprzętu laboratoryjnego. W związku z powyższym dodano w art. 13 ust. 1a, wprowadzający wyłączenie stosowania przepisu ust. 1 w odniesieniu do systemów teleinformatycznych używanych do celów naukowych i dydaktycznych.

17. Dodano w art. 14 ust. 2 nakładający na organy administracji rządowej obowiązek zapewnienia działania rejestru przy użyciu systemów teleinformatycznych. Wprowadzono jednocześnie w art. 10 okres przejściowy na płynne dostosowanie infrastruktury informatycznej państwa do rozwoju technologicznego, stwarzając możliwość organom administracji rządowej na dostosowanie systemów do dnia 1 stycznia 2011 r.

18. W art. 15 uchylono zapis o możliwości wykorzystania danych z rejestrów publicznych jedynie przez podmiot, któremu udostępniono dane.

19. Skoordynowano i zintegrowano w jednym rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów wydanym na podstawie upoważnienia z art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji przepisy zawarte w kilku rozporządzeniach:

- a) rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 listopada 2006 r. w sprawie sporządzania i doręczania pism w formie dokumentów elektronicznych, wydanym na podstawie art. 39¹ § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego,
- b) rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie warunków udostępniania formularzy i wzorów dokumentów w postaci elektronicznej, wydanym na podstawie delegacji z art. 58 ust. 3 ustawy o podpisie elektronicznym,
- c) rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 września 2005 r. w sprawie warunków organizacyjno-technicznych doręczania dokumentów elektronicznych podmiotom publicznym, wydanym na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Przeniesienie materii regulowanej w trzech rozporządzeniach podyktowane zostało koniecznością ujednoczenia procedur związanych z określaniem sposobu sporządzania pism w formie dokumentów elektronicznych, doręczania dokumentów elektronicznych, urzędowego poświadczenia odbioru tych dokumentów, reguł tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej, sposobu udostępniania kopii pism w formie dokumentów elektronicznych, w celu ochrony interesu publicznego, realizacji zadań państwowych oraz zobowiązań Polski wynikających z członkostwa w Unii Europejskiej, a w szczególności zapewnienia sprawności postępowania.

Jednoczenie wprowadzenie ww. rozwiązania stworzyło konieczność uchylecia istniejących delegacji w ustawie – Kodeks postępowania administracyjnego i ustawie o podpisie elektronicznym.

20. Wprowadzono nowe regulacje dotyczące zasad powoływania członków Rady Informatyzacji, zwanej dalej „Radą”, oraz pewne korekty w zakresie zadań realizowanych przez Radę. Zmiany w zakresie kompetencji Rady odzwierciedlają opinię samej Rady oraz ministra właściwego do spraw informatyzacji na temat udziału tego ciała w podejmowaniu przez ministra decyzji. Ponieważ nie sprawdziły się obawy o upolitycznienie Rady, a zakres wykorzystania opinii Rady przez ministra oceniany jest pozytywnie, za wskazane uznano rozluźnienie przepisów ustalających jak dotąd „parytety” członków Rady dla poszczególnych podmiotów zgłaszających rekomendacje. Za wskazane uznano również rozszerzenie samodzielności Rady co do podejmowanej tematyki dyskusji. Zmiany w zakresie zadań Rady dotyczą w szczególności: proponowania i opiniowania projektów stanowisk Rządu w sprawie dokumentów Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego dotyczących spraw informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, opiniowania innych projektów aktów prawnych i dokumentów, opiniowania raportów i opracowań. Przyznano Radzie inicjatywę w zakresie podejmowania działań na rzecz informatyzacji i rozwoju społeczeństwa informacyjnego. Określono skład liczbowy Rady na przedział od 15 do 20 członków. Wprowadzono obok rekomendacji na członka Rady możliwość, zgodnie z ust. 12, wycofania danej rekomendacji. Wprowadzono przepisy określające uprawnienia Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Rady. Pozostawiono przy urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw informatyzacji obsługę Rady oraz jego uprawnienie do określenia wysokości wynagrodzenia członków Rady. Jednocześnie przyznano ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji kompetencje w zakresie ustanawiania regulaminu funkcjonowania Rady.

21. Uchylono art. 19 ustawy regulujący Krajową Ewidencję Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych. Ww. instytucje miały w założeniu stanowić zaczątek systemu metainformacji i podstawę redukcji liczby rejestrów publicznych oraz prowadzić ku ograniczaniu redundancji danych zawartych w różnych rejestrach publicznych. Sam zakres i tryb gromadzenia danych oraz niemożność wyegzekwowania obowiązku rejestracji powodują, że ewidencja jest niekompletna. W obecnym stanie jej prowadzenie wydaje się beżużyteczne i kreuje dodatkowe – nieuzasadnione celem – obowiązki w stosunku do organów prowadzących rejestry publiczne oraz wykonujących swe działania przy użyciu systemów teleinformatycznych. Uchylenie przepisu dotyczącego Krajowej Ewidencji

Systemów Teleinformatycznych spowodowało konieczność zmian w zakresie art. 20. Wobec likwidacji ww. Ewidencji zachodzi konieczność zniesienia również obowiązku podmiotów prowadzących rejestry publiczne zgłoszenia do krajowej ewidencji określonych danych. Jednocześnie w przepisie przejściowym wprowadzono zapis umożliwiający ministrowi korzystanie z danych zebranych dotychczasowo w Krajowej Ewidencji Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych.

22. Projektowana nowelizacja zawiera propozycję dodania art. 19a do ustawy. Podstawą tych zmian było założenie wprowadzenia do prawa polskiego podstaw prawnych dla działania Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, obecny stan prawny nie powodował, że ePUAP działał „nielegalnie”, ale wykorzystano nowelizację ustawy do stworzenia podstaw prawnych tej działalności.

23. W nowelizacji zawarto również ustawową podstawę dla stworzenia centralnego repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych (art. 19b). Dotychczas centralne repozytorium znajdowało swą podstawę prawną w rozporządzeniu wydanym na podstawie delegacji z Kodeksu postępowania administracyjnego. Taka konstrukcja budziła zastrzeżenia z dwóch powodów. Po pierwsze uznawano, że podstawa na poziomie rozporządzenia jest zbyt „wątką” dla repozytorium, które staje się z wolna miejscem, w którym umieszcza się obowiązkowe wzory dokumentów. Po drugie, umiejscowienie delegacji w Kodeksie postępowania administracyjnego pozostawiało wątpliwość co do możliwości umieszczania w repozytorium dokumentów innych niż te, które wykorzystywane są w postępowaniu administracyjnym. Wprowadzenie centralnego repozytorium wzorów pism w ustawie o informatyzacji wprowadziło konieczność uchylenia § 2 art. 39¹ Kodeksu postępowania administracyjnego.

24. W dodanym art. 20a rozstrzygnięto kontrowersje związane z wielorakimi sposobami identyfikacji działań użytkownika systemów teleinformatycznych e-administracji. Zaproponowano tu rozwiązanie zupełnie nowe, polegające na ustaleniu, że podstawową formą identyfikacji użytkownika systemów teleinformatycznych udostępnianych przez podmioty określone w art. 2 ustawy jest kwalifikowany certyfikat lub profil zaufany ePUAP.

Drugą alternatywną metodą jest użycie nowej metody identyfikacji jaką będzie zaufany profil ePUAP przygotowany według założeń stworzonych dla Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb tworzenia zaufanego profilu ePUAP, w tym przez podmioty upoważnione do potwierdzania tego profilu, biorąc pod uwagę konieczność

zapewnienia poufności tych czynności. Takie rozwiązanie oczywiście nie wyłącza możliwości tworzenia innych sposobów identyfikacji przez jednostki władzy publicznej na potrzeby ich własnych systemów teleinformatycznych. W tym celu wprowadzono do ustawy zapis o możliwości stosowania przez podmioty „innych technologii”, tj. własnych, często innowacyjnych rozwiązań w zakresie identyfikacji użytkowników systemów teleinformatycznych. Taki zapis stwarza bardzo szerokie uprawnienia dla samorządu terytorialnego ale jednocześnie uzależnia stosowanie ww. innych technologii od wzięcia przez podmioty odpowiedzialności za ich udostępnienie.

25. W nowelizacji nie zmieniono rozdziału 4 ustawy dotyczącego kontroli przestrzegania przepisów ustawy, wprowadzono jedynie zmianę do art. 28 wskazującego wymagania, jakie musi spełnić kandydat na kontrolera: dodano obowiązek posiadania wykształcenia wyższego, wymaganie posiadania obywatelstwa Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA). Ponadto wprowadzono wymóg posiadania pełnej zdolności do czynności prawnych oraz korzystania z pełni praw publicznych oraz brak karalności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe. Zlikwidowano szkolenia organizowane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji i wprowadzono w to miejsce certyfikat. Jednocześnie posiadanie świadectwa kwalifikacji wydanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji uznano za spełnienie warunku posiadania ww. certyfikatów, w celu pozostawienia zdobytych uprawnień. W art. 28 ust. 3 wprowadzono delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do stworzenia wykazu certyfikatów honorowanych na równi ze świadectwem kwalifikacji.

26. Zmiany w Kodeksie postępowania administracyjnego są konsekwencją wprowadzenia do ustawy o informatyzacji pojęć: elektronicznej skrzynki podawczej, urzędowego poświadczenia odbioru oraz dodanie w ustawie identyfikacji użytkownika systemów teleinformatycznych. Szereg zmian zostało wprowadzonych w konsekwencji rozwoju technologii i niewykorzystywania przestarzałych urządzeń.

Najważniejszą zmianą było umożliwienie organom załatwiania sprawy w formie innej niż forma pisemna, tj. w postaci dokumentu elektronicznego doręczanego środkami komunikacji elektronicznej, przy założeniu, że obie formy są tożsame i równoważne. Brak tego zapisu w ustawie stanowił ograniczenie i powodował, iż organy mogły wydawać decyzje i postanowienie jedynie w formie papierowej. Pierwszy pakiet zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego polega na nałożeniu na organ obowiązku zastosowania do doręczeń środków komunikacji elektronicznej, jeżeli strona się o to zwróciła lub wyraziła

zgodę. Użycie w obecnie obowiązującym przepisie art. 39¹ § 1 K.p.a. zwrotu „może” pozostawia stosowanie takich środków uznaniu organu. Zmiana polega na usunięciu tego sformułowania z normy. Jednocześnie rozszerzono krąg adresatów pism doręczanych środkami komunikacji elektronicznej na innych uczestników postępowania niż strona. Z dotychczasowego brzmienia przepisu art. 39¹ § 1 K.p.a. wynika, że adresatem e-dokumentu może być jedynie strona postępowania.

Przepis art. 39¹ § 2 K.p.a. usunięto w związku z zamieszczeniem odpowiadającej mu normy w art. 16 ust. 3 ustawy o informatyzacji.

27. Zrezygnowano z warunku opatrzenia podania „bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu” wynikającego z art. 63 § 3a pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Proponowane rozwiązanie powinno być prostsze w zastosowaniu i tańsze (najlepiej bezpłatne) dla użytkownika. Prace nad nowelizacją Kodeksu postępowania administracyjnego powinny w tym zakresie stanowić element planowania zmian w ustawie o podpisie elektronicznym. W proponowanym rozwiązaniu przyjęto zasady koordynacji przepisów kodeksu z rozwiązaniami dotyczącymi identyfikacji przyjętymi w nowelizowanym brzmieniu art. 20a ustawy o informatyzacji.

Do kodeksu wprowadzono również zasadę, iż termin uważa się za zachowany, gdy nadawca otrzymał urzędowe poświadczenie odbioru (art. 57 § 5 pkt 1 K.p.a.).

28. Aktualnie żaden z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie przewiduje obowiązku korzystania z elektronicznej skrzynki podawczej, co może prowadzić do wniosku, iż skuteczne będzie przesłanie podania na każdy adres poczty elektronicznej w urzędzie (np. konkretnego pracownika urzędu). Z kolei w przepisach dotyczących zachowania terminu ustawodawca posługuje się – nieznanym w przepisach o informatyzacji – pojęciem „poświadczenia przedłożenia” (art. 57 § 5 pkt 1 K.p.a.).

29. Zmieniono zasady doręczenia dokumentów elektronicznych uwzględniając sposoby doręczania określone w obowiązującym obecnie rozporządzeniu MSWiA z dnia 27 listopada 2006 r. w sprawie sporządzania i doręczania pism w formie dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1664).

Obecnie obowiązujący przepis art. 46 § 3 K.p.a. wymaga, aby organ wysyłał do adresata sam e-dokument, a nie jedynie – jak przewiduje rozporządzenie – informację o możliwości jego odbioru pod podanym adresem. Celem takiego rozwiązania w rozporządzeniu jest potrzeba zapewnienia poufności korespondencji do momentu potwierdzenia doręczenia tak,

aby adresat nie miał żadnych możliwości wcześniejszego zapoznania się z treścią pisma. Ponieważ jest to odstępstwo od dotychczasowej zasady doręczania adresatowi pisma powinno to zostać jednak uregulowane w samym K.p.a. Pozostawienie obecnej regulacji prawnej może zresztą spotkać się z zarzutem niezgodności przepisów rozporządzenia z ustawą.

30. Żaden z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego nie reguluje zagadnienia posługiwania się podpisem elektronicznym przez organ administracji publicznej, a de facto osoby upoważnionej do podpisywania pism organu w postępowaniu administracyjnym. W związku z tym w jednym z komentarzy do kodeksu zajęto jednoznaczne stanowisko, iż pozbawia to „podstaw do sporządzenia decyzji w formie dokumentu elektronicznego” (P. Przybysz, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2007, str. 255).

Zmiana polega na wprowadzeniu „bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu”, jako obowiązkowego składnika pism organu, tj.:

- wezwania (art. 54 § 2),
- decyzji (art. 107 § 1),
- postanowienia (art. 124 § 1),
- zawiadomienia o sposobie załatwienia skargi i wniosku (art. 238 § 1 oraz art. 247 w zw. z art. 238).

Jednocześnie trwają prace nad wprowadzeniem dalszych zmian w Kodeksie postępowania administracyjnego, dotyczących między innymi możliwości podpisywania ugody i protokołu przy pomocy bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu.

31. W art. 73 zaproponowano zmianę zapewniającą podstawę prawną (jednak nie nakładającą obowiązku) do zapewnienia on-line dostępu strony do pism w formie dokumentu elektronicznego.

32. Do obecnie obowiązującego K.p.a. zgłaszany jest zarzut, że pomimo wprowadzenia do kodeksu przepisów dotyczących pism w formie dokumentu elektronicznego, niedopuszczalne jest – ze względu na treść art. 109 §1 K.p.a. – doręczenie decyzji administracyjnej środkami komunikacji elektronicznej. Przepis ten przewiduje doręczenie jedynie na piśmie. Biorąc pod uwagę powyższe zaproponowano zmianę przepisów: art. 109 § 1 i art. 125 § 1.

33. Zmiana zaproponowana w art. 220 zabrania żądania przez organ od strony zaświadczenia na potwierdzenie faktów lub stanu prawnego, które są znane organowi na podstawie prowadzonych przez podmiot rejestrów bądź też wymiany informacji z innymi podmiotami.

34. W związku z wprowadzoną w 1998 r. reformą administracji publicznej pojawia się konieczność uregulowania zagadnień postępowania z dokumentacją w organach samorządu terytorialnego i administracji rządowej w województwie, a także w urzędach te organy obsługujących w formie aktu prawnego powszechnie obowiązującego. Wcześniej ta sfera działalności administracji państwowej i samorządowej uregulowana była w formie aktu niepublikowanego wydanego przez Szefa Urzędu Rady Ministrów. Ze względu na brak proceduralnych możliwości wprowadzenia w tamtym okresie zmiany do ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach zdecydowano się umieścić odpowiednie upoważnienia ustawowe we właściwych ustawach: o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym, o samorządzie wojewódzkim i o administracji rządowej w województwie. Pod wpływem sygnalizowanej od kilku lat przez organy administracji samorządowej, a także administracji rządowej w województwie ze względu na postępującą informatyzację ich działalności, w tym w zakresie obsługi dokumentacji, pilnej potrzeby znowelizowania rozporządzeń wydanych na podstawie ww. delegacji, zaproponowano w projekcie zmiany ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne uchylenie dotychczasowych delegacji z ustaw o samorządzie terytorialnym i administracji rządowej w województwie wprowadzających cztery instrukcje kancelaryjne. Nową delegację zaproponowano umieścić w ustawie o informatyzacji. Wpłynie to jednak na brak spójności regulacji zawartych w projektowanej zmianie ustawy o informatyzacji z przepisami ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, ponieważ gros zagadnień tego typu uregulowanych już zostało w ustawie o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Z tego względu przeniesiono projektowaną delegację ustawową do ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Równolegle postuluje się dokonanie zmian w art. 6 ust. 2 ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, w celu zapewnienia spójności i jednolitości ww. przepisów. Dodatkowo proponuje się dodanie przepisu umożliwiającego Naczelnemu Dyrektorowi Archiwów Państwowych upoważnienie dyrektorów podległych mu archiwów państwowych do zatwierdzania w jego imieniu instrukcji postępowania z dokumentacją w organach państwowych i państwowych jednostkach organizacyjnych, a także w innych samorządowych jednostkach organizacyjnych. Propozycja wynika z zakresu działania archiwów państwowych

oraz ekonomizacji działań Naczelnego Dyrektora i archiwów państwowych w stosunku do ogromnej ilości tych jednostek na terenie kraju.

35. Przewidywane w projekcie ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz niektórych innych ustaw uchylenie art. 39a ustawy o samorządzie gminnym, art. 39 ustawy o samorządzie powiatowym i art. 46 ust. 4 ustawy o samorządzie województwa wymagać będzie przejściowego utrzymania w mocy aktów wykonawczych wydanych na podstawie tych przepisów do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 6 ust. 2b ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. W przeciwnym razie grozi powstanie luki w prawie.

Ponadto zachodzi konieczność uchylenia delegacji zawartej w art. 21 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie. Z uwagi na fakt, iż ustawa o wojewodzie zawiera przepis przejściowy zachowujący w mocy przez okres 12 miesięcy, tj. do kwietnia 2010 r. rozporządzenie wydane na podstawie dotychczasowej ustawy o administracji rządowej w województwie wprowadzono przepis przejściowy w art. 14 pkt 3 ustawy.

Zanim zostanie jednak uchwalona zmiana ustawy o informatyzacji, konieczne będzie podjęcie prac legislacyjnych nad instrukcją kancelaryjną dla rządowej administracji zespolonej w województwie. Moc obowiązująca instrukcji będzie jednak chwilowa, ponieważ przepis stanowiący podstawę jej wydania zostanie uchylony zmianą ustawy o informatyzacji, natomiast z dotychczasowej praktyki nadzoru archiwów państwowych nad działalnością w zakresie zarządzania dokumentacją w urzędach administracji publicznej wynika, że wprowadzanie przepisów regulujących tak wrażliwą materię na krótki czas wywołuje niepotrzebny chaos w procesie zakładania akt spraw. Ponadto zasadnym wydaje się, aby przepisy te były wprowadzane z początkiem roku kalendarzowego, a nie w jego trakcie.

Dlatego też zaproponowano w art. 14 pkt 3 utrzymanie w mocy art. 81 ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 2b ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2010 r. Jednocześnie zaproponowano, aby art. 14 pkt 3 wszedł w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

36. Zmiany dotyczące ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.), mają na celu umożliwienie weryfikacji zgodności danych zawartych w dokumentach z danymi zgromadzonymi w centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców, w drodze ich potwierdzenia lub

zaprzeczenia. W art. 80c ustawy dodanie nowych ustępów 3a i 3b ma na celu umożliwienie osobom zainteresowanym dokonania weryfikacji danych zawartych w dokumentach – dowodzie rejestracyjnym i pozwoleniu czasowym – z danymi zgromadzonymi w centralnej ewidencji pojazdów i ułatwienie dostępu do danych zgromadzonych w tej ewidencji. Proponowane zmiany zmierzają do poprawy warunków obrotu pojazdami na rynku wtórnym, przyczyniając się tym samym do wzrostu bezpieczeństwa transakcji. Uzyskana odpowiedź może być istotnym źródłem informacji o potencjalnych przestępstwach związanych np. z fałszowaniem dokumentów. Cel ten realizowany jest przez wprowadzenie mechanizmu bezpłatnej i powszechnie dostępnej usługi weryfikacji danych, zawartych w dowodzie rejestracyjnym lub pozwoleniu czasowym, z danymi zgromadzonymi w centralnej ewidencji pojazdów. Należy podkreślić, iż proponowane rozwiązania są powszechnie postulowane i oczekiwane.

Szeroki dostęp do usługi zostanie zapewniony przez wykorzystanie Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej. Wskazanie ePUAPu, jako punktu dostępu do usługi wynika z przyjętej Strategii informatyzacji państwa.

Proponowany w art. 80c nowy ust. 3a określa zakres potwierdzanych danych. Jest wypadkową wymagań bezpieczeństwa i efektywności. Wymagania bezpieczeństwa wskazują, że powinien być weryfikowany możliwie szeroki zakres danych. Z kolei wymagania efektywności przewidują, że zbyt duży zakres danych będzie obniżał jakość tej usługi. Natomiast każdorazowe wprowadzanie kompletu danych wynika z wymagań bezpieczeństwa. Wynikiem działania usługi będzie potwierdzenie lub zaprzeczenie danych, które podała zainteresowana osoba.

W art. 80c ust. 3b wskazuje sposoby potwierdzania tożsamości osoby występującej o weryfikację danych. Uwzględniając wymogi bezpieczeństwa determinujące współdziałanie ePUAP i SI CEPiK, dotyczące identyfikacji użytkowników, wskazano dwa sposoby ustalania tożsamości określone w art. 20a ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw.

Zaproponowane sposoby ustalania tożsamości są przewidywane w ramach projektowanych rozwiązań wprowadzanych na gruncie ePUAP.

Projektowane regulacje spełniają wymogi ochrony danych osobowych wynikające z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.). Osoba występująca o weryfikację danych musi w sposób wiarygodny

przedstawić się na Elektronicznej Platformie Usług Administracji Publicznej. Ma to na celu wypełnienie ustawowego obowiązku, o którym mowa w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych – udzielenia informacji osobie, której dane dotyczą o przypadkach ich udostępnienia odbiorcom.

Analogiczny zapis, w odniesieniu do weryfikacji danych zawartych w dokumencie stwierdzającym uprawnienia do kierowania pojazdami z danymi zgromadzonymi w centralnej ewidencji kierowców, został dodany do art. 100c w nowo utworzonych ust. 2a i 2b projektu ustawy. Sprawdzenie danych będzie się odbywać na zasadzie potwierdzenia lub zaprzeczenia ich zgodności.

Usługa ta będzie umożliwiać bezpłatne weryfikowanie podstawowych danych, potwierdzając tym samym wiarygodność dokumentów, stwierdzających posiadane uprawnienia do kierowania pojazdami. Możliwość potwierdzania danych zawartych w prawie jazdy przyczyni się do przeciwdziałania przestępstwom fałszowania dokumentów oraz umożliwi weryfikację tych uprawnień np. przez pracodawców.

Innym z celów wprowadzania ww. przepisów jest przeciwdziałanie posługiwaniu się dokumentem stwierdzającym uprawnienie przez osobę, której uprawnienie to zostało cofnięte. W przypadku podania danych z takiego dokumentu SI CEPiK zaprzeczy poprawności weryfikowanych danych.

Proponowane przepisy art. 100c ust. 2a i 2b są analogiczne do regulacji wprowadzanych do art. 80c ust. 3a i 3b oraz warunkują odpowiednio:

- możliwość uzyskania potwierdzenia lub zaprzeczenia zakresu danych z danymi zgromadzonymi w ewidencji przez ePUAP,
- sposób potwierdzania tożsamości,
- ochronę danych osobowych.

37. Zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa mają przede wszystkim charakter dostosowawczy do nowych rozwiązań przewidzianych w ustawie o informatyzacji. Polegają one w szczególności na uwzględnieniu:

- nowych zasad kontaktu między organem i podatnikiem przez elektroniczną skrzynkę podawczą,
- urzędowego poświadczenia odbioru,
- identyfikacji użytkownika systemów teleinformatycznych.

W art. 3 ustawy – Ordynacja podatkowa wprowadzono definicję dokumentu elektronicznego, w której nawiązano do przepisów ustawy o informatyzacji. Powyższe służyć ma wyeliminowaniu wątpliwości interpretacyjnych związanych ze stosowaniem tego pojęcia na gruncie przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa.

Z zakresu dyspozycji przepisów art. 3a § 1 i 2 Ordynacji podatkowej, zawierających uregulowania w zakresie składania podań i deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej usunięto podania, wnoszenie których w formie elektronicznej przewiduje art. 168. Zmiana ma na celu uporządkowanie przepisów regulujących składanie deklaracji w formie elektronicznej (art. 3a – 3d) oraz wnoszenie w tej formie podań (art. 168). Kwestia wnoszenia podań, w tym w formie elektronicznej, zostanie uregulowana kompleksowo w przepisach art. 168 Ordynacji podatkowej.

Przepis art. 12 § 6 pkt 1 ustawy – Ordynacja podatkowa w dotychczasowym brzmieniu posługuje się pojęciem poświadczenia przedłożenia, niewystępującym w przepisach o informatyzacji (...). Z powyższego względu proponuje się zastąpienie tego pojęcia urzędowym poświadczeniem odbioru. Zmiana ta ma charakter dostosowawczy w związku z wprowadzeniem urzędowego poświadczenia odbioru do przepisów o informatyzacji (...).

Do wymienionego w art. 14h Ordynacji podatkowej katalogu przepisów mających odpowiednie zastosowanie w sprawach dotyczących interpretacji indywidualnych, proponuje się dodanie art. 168. Przedmiotowa zmiana ma na celu umożliwienie osobom zainteresowanym składanie wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej również za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Doprecyzowano przepis art. 143 § 1a ustawy – Ordynacja podatkowa przez wskazanie, że upoważnienie do załatwiania spraw w imieniu organu podatkowego może obejmować podpisywanie pism w formie dokumentu elektronicznego podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Jednocześnie w związku z nowym sposobem doręczania pism drogą elektroniczną, wyłączono z zakresu upoważnienia przesyłanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Powyższa zmiana ma charakter uściślający.

Dotychczasowe przepisy art. 144a Ordynacji podatkowej przewidywały możliwość doręczania pism, z wyjątkiem zaświadczeń, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, jeżeli wystąpiono do organu podatkowego o doręczanie pism drogą elektroniczną. Przesłanki doręczania pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej rozszerzono o przypadki, gdy strona wyraża zgodę na zastosowanie takiego sposobu doręczeń.

W dodawanym art. 152a przeniesiono na grunt Ordynacji podatkowej rozwiązania w zakresie zasad doręczania dokumentów elektronicznych określone w obowiązującym obecnie rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 listopada 2006 r. w sprawie sporządzania i doręczania pism w formie dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr 227, poz. 1664). Nowe uregulowania stanowią odstępstwo od dotychczasowej zasady doręczania pism. Przewidziano wysyłanie do adresata nie samego e-dokumentu, a jedynie informacji o możliwości jego odbioru pod danym adresem elektronicznym. Wprowadzone zmiany mają na celu zapewnienie poufności korespondencji do momentu potwierdzenia doręczenia. Konsekwencją rezygnacji z doręczania pism na adres elektroniczny strony są również zmiany dostosowawcze w art. 144a § 1, art. 146 § 1, art. 148 § 2 oraz art. 152 Ordynacji podatkowej.

Doprecyzowano zasady określania daty wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione za pomocą środków komunikacji elektronicznej, przewidziane w art. 165 § 3b ustawy – Ordynacja podatkowa. Wskazano, że jest to dzień wprowadzenia żądania do systemu teleinformatycznego organu podatkowego.

W przepisie art. 168 § 1 Ordynacji podatkowej wyeliminowano możliwość składania podań telegraficznie oraz za pomocą dalekopisu i telefaksu. Wprowadzona zmiana wynika z rozwoju technologii i niewykorzystywania przestarzałych urządzeń. W odniesieniu do podań składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej uwzględniono nowe zasady kontaktu między organem a podatnikiem przez elektroniczną skrzynkę podawczą organu podatkowego utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Z kolei w art. 168 § 3a wskazanej wyżej ustawy określono wymogi, jakie powinno spełniać podanie wnoszone w formie dokumentu elektronicznego, nawiązując do rozwiązań dotyczących identyfikacji użytkownika systemów teleinformatycznych przyjętych w nowelizowanych przepisach ustawy o informatyzacji. Uwzględniono również zmiany dostosowawcze związane z wprowadzeniem elektronicznej skrzynki podawczej. W przepisie art. 168 § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa określono tryb potwierdzania wniesienia podania w formie dokumentu elektronicznego, uwzględniając zmiany dostosowawcze związane z wprowadzeniem urzędowego poświadczenia odbioru.

Dotychczasowe przepisy art. 178 Ordynacji podatkowej przewidywały, że strona ma prawo wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów w lokalu organu podatkowego w obecności pracownika tego organu. Przez dodanie § 4 w art. 178 Ordynacji

podatkowej umożliwiono stronie dostęp on-line do pism składanych w formie dokumentu elektronicznego i doręczanych w tej formie przez organ podatkowy.

W przepisie art. 306d § 1 ww. ustawy został rozszerzony katalog przypadków, w których organ podatkowy nie może żądać od strony zaświadczenia. Przepisy o informatyzacji zapewniają bowiem dostęp organu podatkowego do informacji otrzymanych od innego podmiotu publicznego oraz do rejestrów publicznych w drodze elektronicznej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Zmiany wprowadzone ustawą dotyczą w szczególności dwóch kategorii podmiotów: wymienionych w art. 2 obecnie obowiązującej ustawy oraz podmiotów, które zostały włączone w zakres podmiotowy ustawy, tj: jednostek badawczo-rozwojowych, uczelni publicznych, Polskiej Akademii Nauk i tworzonych przez nią jednostek organizacyjnych, Rzecznika Praw Obywatelskich, Trybunału Konstytucyjnego, Sądu Najwyższego, sądów administracyjnych, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Krajowego Biura Wyborczego, Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Narodowego Banku Polskiego, Głównego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Generalnego Inspektora Informacji Finansowej oraz Komisji Nadzoru Finansowego. Ww. podmioty zostały wyłączone jedynie w zakresie dotyczącym kontroli zawartym w rozdziale IV ustawy.

W zakresie zmian w ustawie – Ordynacja podatkowa projekt oddziałuje na podatników, płatników i inkasentów zainteresowanych składaniem podań do organu podatkowego za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz odbiorem pism w tej formie.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został uzgodniony zarówno w ramach uzgodnień międzyresortowych, jak też na konferencjach uzgodnieniowych z Polskim Towarzystwem Informatycznym, Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji, Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Polskim Towarzystwem Społeczeństwa Informatycznego.

Projekt został przekazany do zaopiniowania również do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych – uwzględniono zgłoszoną propozycję, wyłączając stosowanie przepisów kontrolnych zawartych w rozdziale IV ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne w stosunku do ww. podmiotu.

Projekt ustawy w wersji przesłanej do uzgodnień międzyresortowych oraz w wersji przygotowanej na komisję uzgodnieniową wraz z tabelą zgłoszonych uwag został również zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Do projektu w tym trybie uwag nie zgłoszono.

Na stronie internetowej MSWiA umieszczono również wersję skierowaną do rozpatrzenia przez stały komitet Rady Ministrów.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego na posiedzeniu w dniu 28 stycznia 2009 r. przedstawiła pozytywną opinię dla projektu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Koszt wdrożenia projektowanej regulacji będzie związany głównie z rozszerzeniem kręgu podmiotów, zobowiązanych do stosowania ustawy. Ponadto koszt ten zwiększy wzrost liczby wniosków o dofinansowanie oraz koszty uzyskania opinii ekspertów zewnętrznych dotyczących oceny wniosków o dofinansowanie.

Zmiany w zakresie ustawy – Ordynacja podatkowa nie spowodują zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych, natomiast mogą wywołać skutki finansowe polegające na zwiększeniu wydatków.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wpływ projektowanych przepisów na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki, sytuację i rozwój regionów nie będzie znaczny w stosunku do zmian jakie spowodowały przepisy ustawy o informatyzacji. Projektowane rozwiązania mają na celu dostosowanie rozwiązań prawnych do sytuacji istniejącej na rynku, oraz wyeliminowanie rozwiązań, które są niewłaściwe bądź w trakcie obowiązywania ustawy okazały się zbędne.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Problematyka uregulowana w projekcie ustawy nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej. Kwestie związane z e-dokumentem oraz jego obiegiem w poszczególnych krajach członkowskich pozostają w zakresie regulacji prawa wewnętrznego danego państwa. Jednocześnie prawo wspólnotowe reguluje doręczanie dokumentów do organów Unii. W szeregu przepisach odniesiono się oraz przyjęto założenia i rozwiązania jakie stosowane są w prawie Unii Europejskiej.

3)

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1295 /09/DP/szs

Warszawa, dnia 22 maja 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (pismo nr RM-10-69-09), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowany akt prawny nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

- Pan Piotr Stachańczyk Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2009-05-25

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia r.

**w sprawie warunków organizacyjno-technicznych przetwarzania danych i doręczania
dokumentów elektronicznych**

Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej;
- 2) formę urzędowego poświadczania odbioru tych dokumentów przez adresatów;
- 3) sposób sporządzania i doręczania pism w formie dokumentów elektronicznych;
- 4) sposób udostępniania kopii dokumentów elektronicznych oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów dokumentów.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) rozporządzenie w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. Nr 212, poz. 1766);
- 3) odbiorca - odbiorcę usług certyfikacyjnych, o którym mowa w ustawie;
- 4) podanie - podanie, wniosek lub inną czynność w postaci elektronicznej, w przypadku gdy przepisy prawa wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z r. Nr, poz.

- 5) wzór elektroniczny - wzór lub formularz, umożliwiający odbiorcom usług certyfikacyjnych wnoszenie podań i wniosków oraz innych czynności w postaci elektronicznej w przypadkach, gdy przepisy prawa wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru - dokument elektroniczny, który został: przygotowany w XML, opisujący zakres użycia dokumentu elektronicznego, zawierający definicję struktury danych w formacie XSD oraz opis wizualizacji dokumentu elektronicznego w formacie XSL;
- 6) formularz elektroniczny - rozwiązanie techniczne, obejmujące dane wraz z oprogramowaniem, które umożliwia przygotowanie dokumentu elektronicznego zgodnego z odpowiadającym mu wzorem elektronicznym;
- 7) środki komunikacji elektronicznej - środki komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.²⁾);
- 8) system teleinformatyczny - system teleinformatyczny w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy;
- 9) informatyczny nośnik danych - informatyczny nośnik danych w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy;
- 10) dokument elektroniczny - dokument elektroniczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy;
- 11) elektroniczna skrzynka podawcza - elektroniczną skrzynkę podawczą w rozumieniu art. 3 pkt 15 ustawy;
- 12) struktura fizyczna dokumentu elektronicznego - wynik przetworzenia, w tym kodowania i szyfrowania informacji zawartych w dokumencie elektronicznym na układ bitowy danych (format);
- 13) struktura logiczna dokumentu elektronicznego - sposób ułożenia informacji w dokumencie elektronicznym zdefiniowany przez określenie elementów i cech informacyjnych tego dokumentu oraz powiązań między nimi;
- 14) urzędowe poświadczenie odbioru - urzędowe poświadczenie odbioru w rozumieniu art. 3 pkt 18 ustawy;
- 15) zakres użytkowy dokumentu elektronicznego - zawartość dokumentu elektronicznego zdefiniowaną przez określenie struktury logicznej dokumentu elektronicznego zgodnie z

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371.

wymaganiami podmiotu publicznego wynikającymi z rodzaju spraw załatwianych przez ten podmiot;

- 16) wyróżnik - element struktury logicznej dokumentu elektronicznego służący do automatyzacji obsługi pism w postaci elektronicznej, a w szczególności pozwalający na automatyczne ich przekazywanie według kompetencji właściwym organom;
- 17) jednolity identyfikator - element wyróżnika umożliwiający jednoznaczną identyfikację wzoru elektronicznego;
- 18) Minister - ministra właściwego do spraw informatyzacji.

§ 3. 1. Wzór elektroniczny publikowany jest w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych, zwanym dalej „centralnym repozytorium”.

2. Informacje o sposobie dostępu do aktualnego wzoru elektronicznego udostępniane są na stronach podmiotowych Biuletynu Informacji Publicznej organu władzy publicznej właściwego w zakresie wydawania aktów normatywnych określających wzory i formularze lub inne czynności w postaci elektronicznej, w przypadku, gdy przepisy prawa wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru.

3. Wzór elektroniczny przekazywany jest w strukturze zawierającej:

- 1) opis wzoru elektronicznego - utworzony w XML i podpisany, definiujący znaczenie i zakres użycia dokumentu elektronicznego;
- 2) schemat XSD definiujący strukturę dokumentu elektronicznego tworzonego na podstawie wzoru elektronicznego;
- 3) referencyjny opis wizualizacji dokumentu elektronicznego opisany w języku formatowania XSL.

4. Minister publikuje na podmiotowej stronie WWW oraz w Biuletynie Informacji Publicznej strukturę opisu wzorów elektronicznych w postaci schematu XSD.

§ 4. 1. W centralnym repozytorium umieszcza się, przechowuje i udostępnia wzory pism, które uwzględniają niezbędne elementy struktury dokumentów elektronicznych określone w przepisach

wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz.673, z późn. zm.³⁾).

2. Organy administracji publicznej przekazują do centralnego repozytorium oraz udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej wzory pism w postaci dokumentów elektronicznych. Przy sporządzaniu wzorów pism stosuje się międzynarodowe standardy dotyczące sporządzania dokumentów elektronicznych przez organy administracji publicznej, z uwzględnieniem konieczności podpisywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym. Minister właściwy do spraw informatyzacji udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej zasady tworzenia wyróżników, o których mowa w ust.3.

3. Przy sporządzaniu pism w postaci dokumentu elektronicznego wykorzystuje się wzory dokumentów elektronicznych, które zawierają wyróżnik określający szczegółowo zakres użytkowy dokumentu elektronicznego.

4. System teleinformatyczny centralnego repozytorium zapewnia integralność i autentyczność opublikowanych w nim wzorów przez zastosowanie technik kryptograficznych. Kodowane informacje umieszczane są zgodnie z formatem XMLdSIG.

5. Każdemu formularzowi elektronicznemu przyporządkowany jest numer z jednolitego identyfikatora, który powinien być identyczny z jego numerem na odpowiadającym mu wzorze elektronicznym.

6. Publikacja wzoru elektronicznego następuje z chwilą nadania przez Ministra jednolitego identyfikatora.

7. Każdemu wzorowi elektronicznemu może być przyporządkowany tylko jeden jednolity identyfikator.

8. Minister odmawia nadania jednolitego identyfikatora, gdy:

- 1) wzór elektroniczny został stworzony niezgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych oraz zasadami dotyczącymi minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych;
- 2) wzorowi elektronicznemu został uprzednio nadany przez Ministra jednolity identyfikator;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 39, poz. 307.

3) wzór elektroniczny zawiera wyróżnik sporządzony niezgodnie z zasadami publikowanymi przez Ministra na podstawie przepisów dotyczących sporządzania pism w postaci dokumentów elektronicznych.

§ 5. 1. Formularze elektroniczne sporządzane są na podstawie wzoru elektronicznego w formatach danych zgodnych z rozporządzeniem w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych.

2. Właściwe organy władzy publicznej udostępniają formularze elektroniczne w zakresie swojej właściwości rzeczowej odbiorcom, w szczególności na swoich stronach podmiotowych WWW, w Biuletynie Informacji Publicznej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁾).

3. Wzory elektroniczne i formularze elektroniczne są udostępniane za pomocą środków komunikacji elektronicznej z wykorzystaniem protokołu komunikacyjnego sieci WWW (HTTP).

4. Właściwy organ władzy publicznej udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o sposobie i kosztach udostępniania wzoru elektronicznego na powszechnie używanych, przenośnych informatycznych nośnikach danych.

5. Udostępnianie wzorów elektronicznych sporządzonych na powszechnie używanych, przenośnych informatycznych nośnikach danych następuje na wniosek odbiorcy.

6. Wniosek o udostępnienie wzoru elektronicznego zawiera:

- 1) wskazanie wzoru elektronicznego wraz z przyporządkowanym do niego jednolitym identyfikatorem;
- 2) nazwę odbiorcy usług certyfikacyjnych ubiegającego się o udostępnienie i adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, w przypadku osoby fizycznej;
- 3) wskazanie rodzaju powszechnie używanego, przenośnego informatycznego nośnika danych, na którym ma być udostępniony;
- 4) własnoręczny podpis albo bezpieczny podpis elektroniczny odbiorcy ubiegającego się o udostępnienie.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

§ 6. W przypadku Sejmu informacje, o których mowa w § 3 ust. 2 i § 5 ust. 4, oraz formularze elektroniczne, o których mowa w § 5 ust. 2, udostępniane są w systemie informacyjnym Sejmu.

§ 7. 1. Dokumenty elektroniczne doręcza się do systemu teleinformatycznego używanego przez podmiot publiczny w strukturach fizycznych dokumentów elektronicznych wykorzystujących formaty danych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy.

2. Dopuszcza się stosowanie struktur fizycznych dokumentów elektronicznych innych niż te, o których mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) doręczania dokumentów elektronicznych między systemami teleinformatycznymi używanymi przez ten sam podmiot publiczny;
- 2) wymiany danych dotyczących ochrony zdrowia między publicznymi i niepublicznymi zakładami opieki zdrowotnej.

§ 8. 1. Podmiot publiczny opracowuje zakresy użytkowe dokumentów elektronicznych, które doręcza się temu podmiotowi w związku z realizacją spraw należących do jego zakresu działania.

2. Ilekroć w strukturze logicznej doręczanego dokumentu elektronicznego stosuje się cechy informacyjne wymienione w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 2 ustawy, należy stosować je w formie określonej w tych przepisach.

§ 9. 1. Podmiot publiczny przyjmuje doręczane dokumenty elektroniczne za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej albo na informatycznych nośnikach danych, które umożliwiają zapisanie urzędowego poświadczenia odbioru.

2. Podmiot publiczny informuje w sposób powszechnie dostępny, w tym w Biuletynie Informacji Publicznej, o:

- 1) sposobie doręczania dokumentów elektronicznych temu podmiotowi, w tym o:
 - a) udostępnionym adresie elektronicznej skrzynki podawczej,
 - b) akceptowanych strukturach fizycznych dokumentów elektronicznych i zakresach użytkowych dokumentów elektronicznych, określonych zgodnie z § 7 i 8, oraz o rodzajach informatycznych nośników danych, na których może zostać zapisane urzędowe poświadczenie odbioru;

- 2) innych wymaganiach określonych przepisami prawa dotyczących doręczania dokumentów elektronicznych, jeżeli ich zachowanie jest niezbędne do otrzymania przez nadawcę urzędowego poświadczenia odbioru.

§ 10.1. W celu doręczenia pisma w postaci dokumentu elektronicznego za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej, organ administracji publicznej przesyła na adres elektroniczny adresata informację określoną w art. 46 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁵⁾).

2. Po zakończeniu procesu identyfikacji, określonego w art. 20a ustawy o informatyzacji adresat, potwierdza odebranie pisma.

3. Urzędowe poświadczenie odbioru określa:

- 1) pełną nazwę podmiotu wystawiającego poświadczenie;
- 2) pełną nazwę podmiotu, któremu doręcza się dokument elektroniczny (adresata);
- 3) datę i czas podpisania bezpiecznym podpisem elektronicznym urzędowego poświadczenia odbioru oraz datę odbioru wpisaną przez adresata;
- 4) oznaczenie sprawy;
- 5) oznaczenie pisma, którego dotyczy.

4. Po opatrzeniu bezpiecznym podpisem elektronicznym, system teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń pism udostępnia do pobrania pismo wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru, nie później niż w ciągu 10 sekund od zakończenia procesu weryfikacji bezpiecznego podpisu elektronicznego adresata.

5. System teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń pism zapisuje dane niezbędne do określenia czasu wystawienia urzędowego poświadczenia odbioru oraz odbioru pism.

6. Do przesyłania kodów dostępu, pism oraz potwierdzania doręczeń organy administracji publicznej wykorzystują bezpieczny kanał komunikacji oparty na jednym z protokołów określonych przepisami wydanymi na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy oraz zapisują dane niezbędne do określenia czasu wysłania oraz dotarcia pisma do komputera adresata.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, Nr 78, poz. 682 i Nr 181, poz. 1524 oraz z 2008 r. Nr 229, poz. 1539.

7. System teleinformatyczny służący do obsługi doręczeń pism zapewnia oznaczanie pism w postaci dokumentów elektronicznych danymi stwierdzającymi ważność kwalifikowanych certyfikatów i czas ich weryfikacji. Przy dokonywaniu oznaczeń za pomocą systemu teleinformatycznego należy:

- 1) spełniać, co najmniej, wymagania zgodnie z normą Europejskiego Instytutu Standaryzacyjnego CEN-CWA 14167-1 lub nowszą;
- 2) wykorzystywać bezpieczne moduły kryptograficzne (HSM), spełniające wymagania normy FIPS 140-2 poziom 3 lub CEN-CWA 14167-2 lub nowszą, w szczególności przez:
 - a) zapewnienie generowania i przechowywania materiału kryptograficznego służącego do oznaczania danymi stwierdzającymi ważność certyfikatów kwalifikowanych,
 - b) ochronę przed nieuprawnionym dostępem, w bezpiecznej obudowie odpornej na nieuprawnioną ingerencję z zewnątrz,
 - c) zabezpieczenie przed nieuprawnioną ingerencją przez zniszczenie materiału kryptograficznego w przypadku jej wykrycia;
- 3) wykorzystywać urządzenia udostępniające urzędowy koordynowany czas UTC(PL) zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 marca 2004 r. w sprawie sposobów rozpowszechniania sygnałów czasu urzędowego i uniwersalnego czasu koordynowanego UTC(PL) (Dz. U. Nr 56, poz. 548);
- 4) wykorzystywać algorytmy szyfrowe z długością klucza co najmniej 2.040 bitów.

§ 11.1. Doręczenia dokumentu elektronicznego na informatycznych nośnikach danych dokonuje się przez:

- 1) przeniesienie odebranego dokumentu elektronicznego z informatycznego nośnika danych do systemu teleinformatycznego podmiotu publicznego będącego adresatem tego dokumentu;
- 2) automatyczne wytworzenie przez system, o którym mowa w pkt 1, urzędowego poświadczenia odbioru;
- 3) zapisanie urzędowego poświadczenia odbioru na tym samym informatycznym nośniku danych, z którego dokument elektroniczny przeniesiono do systemu, o którym mowa w pkt 1.

2. Podmiot publiczny przechowuje wytworzone urzędowe poświadczenie odbioru przez okres, przez jaki jest obowiązany przechowywać dokument elektroniczny opatrzony tym poświadczeniem.

§ 12. 1. Organ administracji publicznej wykorzystuje do doręczania pism w postaci dokumentu elektronicznego system teleinformatyczny spełniający wymagania techniczne i organizacyjne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy. System ten w szczególności uzależnia zapoznanie się przez odbiorcę z treścią pisma od złożenia bezpiecznego podpisu elektronicznego na urzędowym poświadczeniu odbioru.

2. System teleinformatyczny umożliwia automatyczne generowanie informacji wskazujących pisma doręczane za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co do których nie wpłynęło potwierdzone urzędowe poświadczenie odbioru w terminie określonym w art. 46 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

3. System teleinformatyczny umożliwia udostępnianie pism i urzędowych poświadczeń odbioru oraz ewidencjonowanie dokumentów elektronicznych doręczonych poszczególnym adresatom oraz urzędowych poświadczeń odbioru, a także czasu podpisania urzędowego poświadczenia odbioru oraz dotarcia wysłanego pisma do komputera adresata.

4. Organ administracji publicznej przechowuje otrzymane i potwierdzone urzędowe poświadczenia odbioru przez co najmniej taki okres, przez jaki obowiązany jest przechowywać pismo, którego dotyczy to poświadczenie.

5. Za datę doręczenia pisma w postaci dokumentu elektronicznego wysyłanego przez organ administracji publicznej uważa się dzień podpisania urzędowego poświadczenia odbioru.

6. Organ administracji publicznej nieodpłatnie udostępnia oprogramowanie, które umożliwia:

- 1) prezentację umożliwiającą odczytanie przesyłanego pisma wraz z weryfikacją bezpiecznego podpisu osoby, która podpisała pismo;
- 2) weryfikację autentyczności urzędowego poświadczenia odbioru i prezentację czasu podpisania potwierdzenia;
- 3) weryfikację bezpiecznego podpisu elektronicznego osoby odbierającej pismo, która podpisała urzędowe poświadczenie odbioru.

7. Minister właściwy do spraw informatyzacji może utworzyć elektroniczną skrzynkę podawczą umożliwiającą obsługę systemu teleinformatycznego do doręczeń dla organów administracji

rządowej. Inne organy administracji publicznej mogą upoważnić, w drodze porozumienia, ministra właściwego do spraw informatyzacji do obsługi doręczeń dotyczących tych organów.

8. Doręczenia dokonywane za pomocą upoważnionej elektronicznej skrzynki podawczej uważa się za dokonywane przez organ administracji publicznej, który wystawił upoważnienie.

9. Elektroniczna skrzynka podawcza, nie później niż w czasie 2 godzin od doręczenia dokumentu, przekazuje właściwym organom administracji publicznej urzędowe poświadczenia odbioru.

§ 13. System teleinformatyczny wykorzystywany przez podmiot publiczny do wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru powinien spełniać wymagania techniczne i organizacyjne określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 14. Jeżeli adresatem pisma w postaci dokumentu elektronicznego jest organ administracji publicznej, doręczenie następuje na warunkach i w formie określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy.

§ 15. 1. Pisma w postaci dokumentów elektronicznych oraz urzędowe poświadczenie odbioru sporządza się w strukturach fizycznych dokumentów elektronicznych w postaci zgodnej z formatami danych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy i podpisuje bezpiecznym podpisem elektronicznym.

2. Sporządzone przez organy administracji publicznej pisma w postaci dokumentów elektronicznych powinny zostać opatrzone danymi pozwalającymi na ustalenie ważności certyfikatów kwalifikowanych w momencie złożenia bezpiecznego podpisu elektronicznego oraz czasu dokonania jego weryfikacji zgodnie ze specyfikacją techniczną ETSI TS 102 042 wersja 1.2.4 lub nowszą.

3. Przy sporządzaniu pism w postaci dokumentu elektronicznego wykorzystuje się wzory dokumentów elektronicznych, które zawierają wyróżnik określający szczegółowo zakres użytkowy dokumentu elektronicznego.

§ 16. 1. Kopie pism w postaci dokumentów elektronicznych sporządza się i udostępnia w postaci dokumentu elektronicznego, podpisanego bezpiecznym podpisem elektronicznym osoby

sporządzającej kopię, a składającego się z treści udostępnianego dokumentu elektronicznego i elementów informacyjnych określających co najmniej informację, kto sporządził kopię, datę jej sporządzenia oraz nazwę urzędu i jego adres. Elementy informacyjne dokumentu muszą być zgodne z danymi zawartymi w kwalifikowanym certyfikacie osoby sporządzającej kopie.

2. Pisma w postaci dokumentów elektronicznych mogą być także udostępniane w postaci elektronicznej kopii dokumentu, o ile zostały podpisane bezpiecznym podpisem elektronicznym, a okres ważności kwalifikowanego certyfikatu pozwoli na jego weryfikację przez odbiorcę.

3. Kopia pisma w postaci dokumentu elektronicznego może być sporządzona w postaci uwierzytelnionego wydruku komputerowego.

4. Do sporządzania kopii pism w postaci dokumentów elektronicznych stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego dotyczące uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy.

5. Kopie pism w postaci dokumentów elektronicznych, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być udostępnione za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej albo na informatycznych nośnikach danych.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Załącznik do rozporządzenia
Prezesa Rady Ministrów
z dnia poz. (.....)

**WYMAGANIA TECHNICZNE I ORGANIZACYJNE DLA SYSTEMU
TELEINFORMATYCZNEGO WYKORZYSTYWANEGO PRZEZ PODMIOT
PUBLICZNY DO WYTWORZENIA URZĘDOWEGO POŚWIADCZENIA ODBIORU**

1. System teleinformatyczny wykorzystywany przez podmiot publiczny do wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru:

- 1) zawiera sprzętowy moduł bezpieczeństwa (Hardware Security Module), zwany dalej "HSM", spełniający wymagania normy FIPS 140-2 (Security Requirements for Cryptographic Modules) poziom 3 lub wyższy, wydanej przez National Institute of Standards and Technology (NIST);
- 2) umożliwia ewidencjonowanie dokumentów elektronicznych doręczonych temu podmiotowi oraz wytworzonych urzędowych poświadczeń odbioru.

2. HSM generuje i przechowuje materiał kryptograficzny służący do wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru. Wszelkie operacje kryptograficzne muszą być wykonywane wewnątrz HSM.

3. HSM musi zapewnić ochronę przed nieuprawnionym dostępem i powinno znajdować się w bezpiecznej obudowie odpornej na nieuprawnioną ingerencję zewnętrzną. W przypadku nieuprawnionej ingerencji zewnętrznej materiał kryptograficzny służący do wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru powinien zostać zniszczony.

4. HSM powinno znajdować się w pomieszczeniu zabezpieczonym systemem kontroli dostępu klasy SA 3 lub wyższym, zgodnie z właściwą Polską Normą.

5. Certyfikat zastosowany do wytworzenia urzędowego poświadczenia odbioru musi zawierać adres elektroniczny jego weryfikacji.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje delegację ustawową, zawartą w 16 ust. 3 nowelizowanej ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565; z późn.zm.).

Rozporządzenie reguluje warunki organizacyjno-techniczne przetwarzania danych i doręczania dokumentów elektronicznych, reguły tworzenia elektronicznej skrzynki podawczej oraz formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentów przez adresatów. Rozporządzenie uwzględnia potrzebę zapewnienia jednolitego sposobu przetwarzania danych i dokumentowania działalności oraz oznaczania dokumentacji w administracji publicznej, minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany danych w postaci elektronicznej, potrzebę zapewnienia integralności dokumentów elektronicznych oraz usprawnienia i ujednolicenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie wywiera skutki na wszystkie organy administracji publicznej oraz podmioty, które będą doręczać dokumenty w postaci elektronicznej.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z Polskim Towarzystwem Informatycznym, Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji, Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Polskim Towarzystwem Społeczeństwa Informacyjnego.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Koszt wdrożenia projektowanej regulacji będzie związany głównie z dostosowaniem podmiotów publicznych do świadczenia usług za pomocą platformy ePUAP, biorąc pod uwagę fakt, iż platforma funkcjonuje już od pewnego czasu i szereg podmiotów udostępnia swoje usługi za jej pomocą, koszt ten nie powinien być wysoki.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Umożliwienie doręczania dokumentów w formie elektronicznej nie będzie miało bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, natomiast z pewnością wpłynie na szybkość załatwianych spraw.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

projekt

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia r.

w sprawie wysokości wynagrodzenia członków Rady Informatyzacji

Na podstawie art. 17 ust. 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn.zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkowie Rady Informatyzacji, zwanej dalej „Radą”, w związku z wykonywaniem swoich obowiązków otrzymują za udział w posiedzeniu Rady od dnia ich powołania do Rady wynagrodzenie w wysokości:

1) ...% Przewodniczący i wiceprzewodniczący Rady,

.....% pozostali członkowie Rady

- minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu powołania Rady.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz.1604)

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z r. Nr, poz.

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje delegację ustawową, zawartą w 17 ust. 17 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z r. Nr ..., poz. ...).

Rozporządzenie reguluje wysokość wynagrodzenia członków Rady Informatyzacji za udział w posiedzeniu, uwzględniając funkcję pełnioną przez członków Rady i zakres ich obowiązków, przy uwzględnieniu, że wynagrodzenie za jedno posiedzenie Rady przez okres trwania kadencji Rady nie może przekroczyć 50% minimalnego wynagrodzenia określonego na podstawie odrębnych przepisów, obowiązującego w dniu powołania Rady.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą członków Rady Informatyzacji.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Koszt wdrożenia projektowanego aktu obejmował będzie wydatki związane z wypłatą wynagrodzenia dla członków Rady.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na segmenty rynku i nie będzie zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiotem regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji, itp. Regulacje nie zmieniają także istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia r.

w sprawie zakresu i warunków korzystania z Elektronicznej Platformy Usług
Administracji Publicznej

Na podstawie art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zakres i warunki korzystania z Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa – ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) podmiot – osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej,
- 3) dysponent ePUAP – ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- 4) usługa złożona – usługę zbudowaną w oparciu o dwie lub więcej usług;
- 5) usługi podmiotów publicznych – usługi świadczone przez podmioty publiczne z wykorzystaniem platformy ePUAP;
- 6) usługi wspólne – zestaw funkcji platformy ePUAP wspierających świadczenie usług drogą elektroniczną przez podmioty publiczne;
- 7) katalog usług – miejsce, w którym gromadzone są informacje o wszystkich usługach wraz z systemem przeszukiwania i klasyfikacją;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z r. Nr, poz.

- 8) usługodawca – podmiot publiczny świadczący usługi podmiotów publicznych na platformie ePUAP.

§ 3. Użytkownikiem platformy ePUAP może być osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności cywilnoprawnych, podmiot oraz podmiot publiczny.

§ 4. 1. Warunkiem korzystania z usług administracji publicznej dostępnych na platformie ePUAP jest rejestracja w systemie teleinformatycznym ePUAP.

2. Rejestracja polega na wypełnieniu obowiązkowych pól formularza rejestracyjnego umieszczonego na platformie ePUAP.

3. Pola obowiązkowe obejmują:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę albo firmę;
- 2) miejsce zamieszkania (siedzibę);
- 3) adres e-mail;
- 4) numer telefonu kontaktowego;
- 5) hasło;
- 6) inne dane wymagane przez obowiązujące przepisy.

4. W przypadku rejestracji podmiotu oraz podmiotu publicznego, oprócz danych określonych w ust. 3, podaje się imię i nazwisko osoby upoważnionej do dokonywania czynności za pośrednictwem ePUAP w imieniu rejestrowanego podmiotu.

5. W przypadku zmiany danych, określonych w ust. 3-4, użytkownik powinien niezwłocznie dokonać ich aktualizacji.

6. Usługodawca nie ponosi odpowiedzialności za następstwa braku działania użytkownika, określonego w ust. 5.

7. Użytkownik może usunąć z systemu dane, określone w ust. 3-4. Usunięcie danych oznacza zamknięcie konta na platformie ePUAP.

8. Dysponent ePUAP, w celu uniknięcia podwójnej rejestracji użytkownika, którego konto zostało zawieszona, może odmówić usunięcia jego danych z systemu.

§ 5. Rejestracja na platformie ePUAP zobowiązuje w szczególności do:

- 1) przestrzegania autorskich praw majątkowych oraz praw wynikających z rejestracji wynalazków, patentów, znaków towarowych, wzorów użytkowych i przemysłowych dysponenta ePUAP oraz innych usługodawców;

- 2) powstrzymywania się od jakichkolwiek działań, które mogłyby utrudniać lub zakłócać funkcjonowanie platformy ePUAP, a także działań polegających na niszczeniu, zmianie, usuwaniu, uszkodzaniu, utrudnianiu dostępu do kont innych użytkowników;
- 3) nie podejmowania jakichkolwiek działań na szkodę dysponenta ePUAP, użytkowników i usługodawców.

§ 6.1. Użytkownik może posiadać tylko jedno konto.

2. Niedozwolone jest korzystanie z kont innych użytkowników oraz udostępnianie swojego konta.

§ 7.1. Kto wykonuje operację w ramach ePUAP ponosi odpowiedzialność przewidzianą prawem za skutki swoich działań.

2. Osoba fizyczna działająca z upoważnienia użytkownika ponosi pełną odpowiedzialność przewidzianą prawem wobec swojego mocodawcy.

§ 8. 1. Dysponent ePUAP może zawiesić konto użytkownika w przypadku gdy uzna, że jego działania są szkodliwe dla platformy ePUAP, w szczególności ze względu na niedozwolone korzystanie z usług wspólnych czy usług podmiotów publicznych.

2. Użytkownik, o którym mowa w ust. 1, może ponownie zarejestrować się za uprzednią zgodą dysponenta ePUAP.

§ 9. 1. Dysponent ePUAP nie odpowiada za nadzór nad poprawnością świadczonych przez usługodawców usług administracji publicznej.

2. Dysponent ePUAP nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w funkcjonowaniu Platformy wywołane siłą wyższą, awarią sprzętu lub niedozwoloną ingerencją użytkowników, nawet jeśli spowodowałyby one utratę danych na kontach użytkowników.

3. Dysponent ePUAP nie ponosi odpowiedzialności za czasową niemożność korzystania przez użytkowników z platformy ePUAP, wynikającą z dokonywania zmian i ulepszeń w systemie.

4. Dysponent ePUAP nie jest stroną w procesie realizacji usług podmiotów publicznych.

§ 10.1. Dysponent ePUAP gwarantuje niezaprzeczalność wystawionych przez system ePUAP następujących poświadczeń:

- 1) urzędowego poświadczenia przedłożenia;

- 2) znakowania czasem;
- 3) odpowiedzi na zapytanie OCSP.

2. Urzędowe poświadczenie odbioru jest wystawiane w imieniu usługodawcy za jego zgodą.

§ 11.1. Usługodawca zobowiązuje się do zapewnienia jak najwyższej jakości świadczonych usług oraz ponosi odpowiedzialność za prawidłową konfigurację usługi w systemie ePUAP.

2. Obowiązki usługodawcy związane z załatwianiem sprawy drogą elektroniczną za pośrednictwem ePUAP nie wyłączają innych obowiązków usługodawcy przewidzianych przepisami prawa.

§ 12.1. Usługodawca dokonuje wpisów w katalogu usług i staje się dysponentem wpisów i oferowanej za ich pomocą usługi.

2. Dysponent wpisów w katalogu usług ponosi odpowiedzialność za aktualizację (zmianę i usuwanie) wpisów.

§ 13. Usługodawca nadaje uprawnienia do korzystania z zasobów usługodawcy.

§ 14.1. Do usług wspólnych należą w szczególności usługi:

- 1) tworzenia, obsługi i tymczasowego składowania dokumentów przez użytkowników ePUAP w oparciu o zdefiniowane w aplikacjach ePUAP formularze;
- 2) przekazywania dokumentów do/z urzędu;
- 3) przekazywania transakcji do/z systemów podmiotów publicznych oraz z systemów pozostałych użytkowników;
- 4) IAAA pozwalające na identyfikację, autoryzację użytkowników oraz zapewniające rozliczalność ich działań;
- 5) obsługi podpisu elektronicznego, pozwalające wykonywać różnego rodzaju operacje związane z dokumentami podpisanymi elektronicznie;
- 6) koordynacji procesów pozwalające na zdefiniowanie usługi złożonej opartej na wywołaniach innych usług opisanych procesem koordynacyjnym;
- 7) obsługi płatności elektronicznych pozwalające na pobieranie drogą elektroniczną opłat związanych ze świadczeniem usług.

2. Dysponent ePUAP ponosi odpowiedzialność za zgodność usług wspólnych z przepisami prawa.

§ 15. Dysponent ePUAP oraz usługodawcy gromadzą i przetwarzają dane i dokumenty w zakresie niezbędnym do realizacji przepisów rozporządzenia.

§ 16. Dysponent ePUAP ma obowiązek zapewnić bezpieczeństwo danych użytkowników.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Rozporządzenie zostało przygotowane na podstawie delegacji zawartej w art. 19a ust. 2 ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne i określa zakres i warunki korzystania z Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, z uwzględnieniem roli ePUAP w procesie realizacji zadań publicznych drogą elektroniczną oraz potrzeby określenia zasad przetwarzania i ochrony danych osobowych.

W § 3 rozporządzenia określono krąg podmiotów uprawnionych do korzystania z Elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej, w szczególności wskazano, iż będą to osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych, podmioty, tj. osoby prawne i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej oraz podmiot publiczny. Posłużono się przy tym pojęciem „podmiot publiczny” zdefiniowanym w ustawie o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

W kolejnym paragrafie wskazano, iż warunkiem korzystania z platformy jest rejestracja w systemie, tj. wypełnienie obowiązkowych pól formularza rejestracyjnego. W kolejnych ustępach określono prawa użytkowników do usunięcia danych z systemu, co oznacza również zamknięcie konta na platformie ePUAP.

W rozporządzeniu podzielono zakres i warunki korzystania z platformy w odniesieniu do 3 grup „podmiotów”: użytkowników, dysponenta ePUAP, usługodawców.

W szczególności wskazano, iż użytkownik może posiadać tylko jedno konto, wprowadzono zakaz korzystania z kont innych użytkowników. Ponadto za działania podejmowane na platformie odpowiedzialność poniesie, ten kto działa.

W § 8 znajdują się zapisy dotyczące możliwości zawieszenia przez dysponenta ePUAP konta użytkownika w określonych przypadkach np. podjęcie działań szkodliwych dla platformy, niedozwolone korzystanie z usług wspólnych oraz usług administracji publicznej.

Dysponent ePUAP zgodnie z zapisami rozporządzenia nie będzie odpowiadał za nadzór nad poprawnością świadczonych przez usługodawców usług, gdyż za konfigurację usług na platformie oraz ich jakość odpowiadają usługodawcy, w szczególności są oni zobowiązani do zapewnienia najwyższej jakości świadczonych usług. Wskazano ponadto, iż to usługodawca jest stroną postępowania dotyczącego załatwiania spraw z użytkownikami, jak również to na usługodawcach ciąży obowiązek określony przepisami prawa, np. obowiązki

wynikające z terminowego załatwienia sprawy wynikające z Kodeksu postępowania administracyjnego. Sama platforma to miejsce, gdzie usługodawcy świadczą usługi podmiotów publicznych za pomocą pojedynczego punktu kontaktowego.

Usługodawca ma również obowiązek dokonania wpisu w katalogu usług oraz dysponuje wpisem oraz ofiarowaną za jego pomocą usługą. Ponadto ma obowiązek aktualizować wpisy w katalogu.

Określono katalog usług wspólnych, do których zostały zaliczone m.in. usługi tworzenia i obsługi dokumentów użytkowników ePUAP, usługi przekazywania transakcji do/z systemów podmiotów publicznych, usługi podpisu elektronicznego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego

Projektowane rozporządzenie wywiera skutki przede wszystkim na te organy administracji, które chcą wykorzystać platformę ePUAP, do świadczenia usług, które mogą być świadczone drogą elektroniczną. Ponadto określa warunki korzystania z platformy przez jednostki indywidualne.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z Polskim Towarzystwem Informatycznym, Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji, Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Polskim Towarzystwem Społeczeństwa Informacyjnego.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Koszt wdrożenia projektowanej regulacji będzie związany głównie z dostosowaniem podmiotów publicznych do świadczenia usług za pomocą platformy ePUAP, biorąc pod uwagę fakt, iż platforma funkcjonuje już od pewnego czasu i szereg podmiotów udostępnia swoje usługi za jej pomocą koszt ten nie powinien być wysoki.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Projektowane rozwiązania dotyczą funkcjonującej już platformy ePUAP i mają zapewnić jej prawne podstawy. Fakt szerszego korzystania przez użytkowników z usług podmiotów publicznych za pomocą platformy może wpłynąć na szybkość załatwianych za jej pomocą spraw a w przyszłości umożliwi załatwianie wszystkich spraw „urzędowych” bez wychodzenia z domu.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta prawem Unii europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia r.

**w sprawie szczegółowych warunków organizacyjnych i technicznych dla systemu
teleinformatycznego służącego identyfikacji jego użytkownika oraz trybu tworzenia i
dystrybucji profilu zaufanego ePUAP**

Na podstawie art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 656, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki organizacyjne i techniczne, które winien spełniać system teleinformatyczny służący do wydania certyfikatów oraz technologii, o których mowa w art. 20a ust. 1 i 2 ustawy;
- 2) tryb tworzenia i dystrybucji profilu zaufanego ePUAP;
- 3) podmioty publiczne upoważnione do potwierdzenia profilu zaufanego ePUAP.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) kwalifikowany certyfikat – kwalifikowany certyfikat w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz.U. Nr 130, poz. 1450, z późn.zm.³⁾);
- 2) bezpieczny podpis elektroniczny – bezpieczny podpis elektroniczny w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym;
- 3) usługi certyfikacyjne – usługi certyfikacyjne określone w ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym, których świadczenie jest przedmiotem regulacji w niniejszym rozporządzeniu;
- 4) system certyfikacyjny – system teleinformatyczny służący do świadczenia usług certyfikacyjnych i realizujące zadania określone w art. 20a ust. 2 ustawy;
- 5) system obsługi tożsamości – system teleinformatyczny przetwarzający informacje o tożsamości użytkowników, realizujący zadania określone w art. 20a ust. 2 ustawy;
- 6) system uwierzytelniający – system weryfikujący tożsamość użytkownika;
- 7) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn.zm.⁴⁾);

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz.1604)

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z r. Nr, poz.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 124, poz. 1452 i Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 145, poz. 1050 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

8) Minister – ministra właściwego do spraw informatyzacji.

§ 3. 1. Podmiot odpowiedzialny za system certyfikacyjny:

- 1) udowadnia wiarygodność niezbędną do świadczenia usług certyfikacyjnych;
- 2) zapewnia świadczenie natychmiastowej usługi odwołania certyfikatu;
- 3) zapewnia precyzyjne określenie daty i godziny wystawienia lub odwołania certyfikatu;
- 4) zapewnia weryfikację tożsamości osoby, dla której jest wydawany certyfikat;
- 5) stosuje właściwe procedury i metody administracyjne i zarządzania, które odpowiadają właściwym krajowym normom;
- 6) stosuje do świadczenia usług certyfikacyjnych godne zaufania systemy i produkty, które są chronione przed zmianami i które zapewniają techniczne i kryptograficzne bezpieczeństwo działań do których służą;
- 7) podejmuje środki przeciwko fałszowaniu certyfikatów oraz w przypadkach, gdy tworzą dane służące do składania podpisu, zapewnia poufność podczas procesu tworzenia tych danych;
- 8) przechowuje przez odpowiedni okres wszystkie istotne informacje dotyczące wydanych certyfikatów;
- 9) nie gromadzi ani nie kopiuje danych służących do składania podpisu osób;
- 10) informuje osobę ubiegającą się o certyfikat o warunkach stosowania certyfikatu, w szczególności o ograniczeniu użycia certyfikatu i postępowaniu w przypadku skarg i rozstrzygania sporów.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1 uważa się za spełnione, gdy:

- 1) polityka certyfikacji spełnia wymagania wskazane w dokumencie normalizacyjnym ETSI TS 102 042 wersja 1.2.4 lub nowsza;
- 2) podmiot odpowiedzialny za system certyfikacyjny zapewnił warunki organizacyjne i techniczne zgodne z wymaganiami standardu CEN-CWA 14167-1 w zakresie świadczenia usług innych niż wydawanie certyfikatów kwalifikowanych.

3. Podmiot odpowiedzialny za system certyfikacyjny udostępnia polityki certyfikacji oraz deklarację o spełnieniu wymagań określonych w ust. 2:

- 1) w Biuletynie Informacji Publicznej - zgodnie z ustawą z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz.U. Nr 112, poz. 1198, z późn.zm.⁵⁾), albo
- 2) na stronie internetowej podmiotu - w przypadku, gdy przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej nie stosuje się.

§ 4. 1. System uwierzytelniający powinien spełniać następujące warunki techniczne (funkcjonalne):

- 1) przeprowadzać proces rejestracji użytkowników;
- 2) zapewniać bezpieczne przeprowadzenie procesu uwierzytelnienia użytkownika;
- 3) przechowywać i udostępniać dane identyfikacyjne użytkowników systemom ufającym;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2007 r. Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 116, poz. 732, Nr 141, poz. 888 i Nr 216, poz. 1367 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 141, poz. 888 i Nr 171, poz. 1056.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz.2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz.1110.

4) zapewniać jednoznaczność identyfikację wszystkich realizowanych operacji;

2. System uwierzytelniający powinien spełniać następujące warunki organizacyjne i techniczne (bezpieczeństwa):

- 1) zapewnić wiarygodność procesu rejestracji użytkowników i weryfikację ich tożsamości;
- 2) zapewnić integralność, autentyczność i poufność danych identyfikacyjnych i uwierzytelniających użytkownika;
- 3) chronić zbiór danych osobowych;
- 4) rejestrować wykonywane operacje i zapewnić integralność tych rejestrów;
- 5) zapewnić, że systemy ufające, którym przekazywane są dane są uprawnione do ich otrzymania;
- 6) posiadać dokumentację techniczną i organizacyjną zapewniającą bezpieczną eksploatację;
- 7) zapewnić zarządzanie bezpieczeństwem informacji.

3. Wymagania określone w ust. 2 uważa się za spełnione, jeśli dla systemu uwierzytelniania stworzony został system zarządzania bezpieczeństwem informacji, w którym określono powyższe wymagania bezpieczeństwa oraz gdy system zarządzania bezpieczeństwem informacji jest poddawany regularnej ocenie zgodności z PN ISO/IEC 27001, przeprowadzanej przez akredytowaną jednostkę certyfikującą, zgodnie z ustawą z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn.zm.⁶⁾).

§ 5. System obsługi tożsamości powinien spełniać następujące warunki techniczne (funkcjonalne):

- 1) jeżeli system wykorzystuje zaawansowany podpis elektroniczny i certyfikaty kwalifikowane:
 - a) przeprowadzać proces weryfikacji certyfikatów kwalifikowanych i certyfikatów wydawanych przez system certyfikacyjny,
 - b) archiwizować podpisy i podpisane dokumenty elektroniczne w sposób zapewniający rozliczalność przeprowadzonych w systemie działań.
- 2) jeżeli system wykorzystuje system uwierzytelniający - rejestrować operacje w sposób zapewniający rozliczalność przeprowadzonych w systemie działań.

§ 6. 1. Osobie fizycznej lub przedsiębiorcy, zarejestrowanym na platformie ePUAP, może zostać przypisany profil zaufany ePUAP, jeżeli w sposób wiarygodny uwierzytelnia informacje ich identyfikujące lub opisujące. Uwierzytelnienie informacji następuje w sposób określony w § 7 lub § 9.

2. Uwierzytelnienia informacji dokonują organy administracji publicznej: Zakład Ubezpieczeń Społecznych, urzędu wojewódzkie oraz urzędy skarbowe, a także ich jednostki organizacyjne, inspektoraty i delegatury.

3. Na wniosek zainteresowanej jednostki samorządu terytorialnego Minister może udzielić jej upoważnienia do uwierzytelniania informacji, po spełnieniu przez nią warunków techniczno-organizacyjnych, określonych w § 3-5.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 67, poz. 2258, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 249, poz. 1832, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 21, poz. 124 Nr 192, poz. 1381 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976.

§ 7. 1. W celu uwierzytelnienia informacji osoba fizyczna zgłasza się osobiście do wybranego organu administracji publicznej i przedkłada dokument tożsamości ze zdjęciem oraz minimalny zakres danych identyfikujących osobę fizyczną.

2. Minimalny zakres danych identyfikujących osobę fizyczną oznacza:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) PESEL;
- 3) login;
- 4) adres e-mail.

3. W celu uwierzytelnienia informacji osoba reprezentująca przedsiębiorcę przedkłada wybranemu organowi administracji publicznej dokument tożsamości ze zdjęciem oraz minimalny zakres danych identyfikujących przedsiębiorcę.

4. Minimalny zakres danych identyfikujących przedsiębiorcę oznacza:

- 1) nazwę (firmę spółki);
- 2) imię i nazwisko osoby upoważnionej do dokonywania czynności za pośrednictwem ePUAP i w imieniu rejestrowanego przedsiębiorcy;
- 3) nazwę kraju i miejscowości właściwych dla siedziby spółki;
- 4) adres e-mail;
- 5) deklarację obejmującą oświadczenie osób uprawnionych do reprezentacji przedsiębiorcy o sprawowaniu pełnej i wyłącznej kontroli nad wskazanym kontem ePUAP;
- 6) Nr KRS albo REGON.

5. Pracownik organu administracji publicznej po uwierzytelnieniu informacji identyfikujących lub opisujących osobę fizyczną lub przedsiębiorcę przypisuje status zaufanego profilu ePUAP i zatwierdza go swoim bezpiecznym podpisem elektronicznym.

§ 8. Osoba fizyczna posiadająca kwalifikowany certyfikat może indywidualnie dokonać uwierzytelnienia informacji ją identyfikujących lub opisujących przy użyciu tego certyfikatu.

§ 9. 1. W przypadku zmiany którejkolwiek z minimalnych danych identyfikujących osobę fizyczną lub przedsiębiorcę, tracą oni profil zaufany ePUAP.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, osoba fizyczna lub osoba reprezentująca przedsiębiorcę mogą dokonać ponownego uwierzytelnienia informacji, określonych w § 7 ust. 2 lub 4. Ponowne uwierzytelnienie informacji przebiega według zasad określonych w § 7.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, profil zaufany ePUAP uważa się za zachowany jeżeli zmiana minimalnych danych identyfikujących osobę fizyczną zostanie następnie przez nią potwierdzona przy użyciu kwalifikowanego certyfikatu.

§ 10. Minister, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, urzędu wojewódzkie oraz urzędy skarbowe, a także ich jednostki organizacyjne, inspektoraty i delegatury gromadzą i przetwarzają dane i dokumenty dotyczące minimalnych danych identyfikujących przedsiębiorcę, w zakresie niezbędnym do realizacji przepisów rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie wykonuje delegację ustawową, zawartą w 20a ust. 3 nowelizowanej ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2005 r. Nr 64, poz. 565, z późn.zm.).

Rozporządzenie reguluje tryb uzyskiwania profilu zaufanego ePUAP na platformie ePUAP. Nowe regulacje ustawowe przewidują możliwość tworzenia i dystrybucji profilu zaufanego ePUAP, w tym przez podmioty upoważnione do potwierdzania tego profilu. Profil zaufany ePUAP identyfikuje nadawcę informacji i może być wykorzystywany do uwierzytelniania przekazywanych informacji, wyłącznie na platformie ePUAP.

Rozporządzenie przewiduje, iż uwierzytelnienia informacji identyfikujących osobę fizyczną lub podmiot, zarejestrowanych na platformie ePUAP, będą dokonywały Zakłady Ubezpieczeń Społecznych, konsulaty, urzędu wojewódzkie oraz urzędy skarbowe, a także ich jednostki organizacyjne, inspektoraty i delegatury. Zainteresowany uzyskaniem profilu zaufanego ePUAP będzie mógł zgłosić się do wybranego, jednego z wymienionych podmiotów publicznych. Ponadto przewidziano również możliwość uwierzytelnienia informacji przez jednostkę samorządu terytorialnego. Powyższe będzie możliwe po spełnieniu przez jednostkę samorządu terytorialnego określonych warunków organizacyjno-technicznych, wystąpieniu z wnioskiem do ministra właściwego do spraw informatyzacji i uzyskaniu stosownego upoważnienia.

Rozporządzenie uwzględnia dwa możliwe warianty uwierzytelniania informacji dla osób lub podmiotów nie posiadających kwalifikowanego certyfikatu oraz dla osób lub podmiotów, które posiadają kwalifikowany certyfikat i przeszły w związku z tym określone postępowanie certyfikacyjne. W pierwszym przypadku osoba fizyczna lub osoba reprezentująca podmiot, będą obowiązywać zgłosić się osobiście do wybranego podmiotu publicznego i przedłożyć swój dowód tożsamości ze zdjęciem oraz potwierdzić minimalne dane identyfikujące. Taką samą procedurę uwierzytelnienia informacji należy zastosować, gdy ulegnie zmianie którakolwiek z minimalnych danych, gdyż taka sytuacja powoduje automatyczną utratę profilu zaufanego ePUAP. Natomiast w przypadku, gdy osoba fizyczna posiada certyfikat kwalifikowany będzie mogła indywidualnie dokonać uwierzytelnienia danych ją identyfikujących i opisujących, także w sytuacji zmiany którejkolwiek z minimalnych danych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą:

- osób fizycznych lub podmiotów, zarejestrowanych na platformie ePUAP, zamierzających korzystać z usług świadczonych przez podmioty publiczne wyłącznie na platformie ePUAP,
- organów uwierzytelniających lub zamierzających uwierzytelniać profil zaufany ePUAP.

2. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Koszt wdrożenia projektowanej regulacji będzie związany głównie z dostosowaniem podmiotów publicznych do warunków organizacyjnych i technicznych trybu tworzenia i dystrybucji profilu zaufanego ePUAP, dlatego nie powinien być wysoki.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na segmenty rynku i zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiotu regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji, itp. Regulacje nie zmieniają także istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.